

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- ***заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,***
- ***пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и Милена Васић по пуномоћју које прилаже суду.***

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте Ви адвокат? Добро, није ни битно, само ове пуномоћник Берислава Филића, Петра Лемуновилћа а ово остало не могу да прочитам, нејасно је. Добро, доставићете ми јасне ове податке за још ова два лица. Нема за Ловру Герстнер, има, значи, ја могу да прочитам Берислав Филић и Петар Лемуновић, а ова два нека не могу, нешто Маринковић, нејасно ко и Михаела, исто нејасно. Михаела Сабљак, јел тако и ово задње Маринковић, добро.

- ***те су приступили сви оптужени, осим оптуженог Јована Димитријевића,***
- ***те браниоци, адвокати Здравко Крстић, Игор Олујић, Војислав Вукотић, Јасмина Живић, Предраг Марић који мења и адвоката Бранка Лукића, Гордана Живановић, Слободан Живковић, који мења и адвоката Миладина Живановића и адвокат Бранислава Фурјановић.***

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Судија, ја се извињавам, ја бих морала у 11 и 15 да напустим главни претрес. Колега Војислав Вукотић би ме замењивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се представљајте када то изговарате.

Адв. ЈАСМИНА ЖИВИЋ: Адвокат Јасмина Живић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, адвокат Гордана Живановић, реците ми, шта Вам је са клијентом?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Судија, ја заиста не могу да претпоставим у којој мери је озбиљан разлог који је довео до овог изостанка окривљеног Димитријевића. Смејали смо се увек да откључава зграду суда пре суђења. Нажалост, покушала сам да успоставим контакт телефоном и на његов мобилни број телефона и на мобилни број телефона његове супруге и на адреси из стана где живи он и супруга, на адреси стана се нико не јавља, а на мобилни су недоступни, тако да претпостављам да је заиста неки разлог озбиљније природе који би оправдао ову ситуацију. Ја се захваљујем на љубазности што сте причекали, али ето, ја сам сада ступила у контакт са његовим

оцем који живи на другој адреси, они живе отприлике пола сата даље, каже, отићи ће трактором до њега, да се није десила нека непријатност заиста, јер, ништа ништа до сада, ниједан једини пут није знате оно ни помислио да закасни. Претпостављам да је нешто озбиљније природе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли тужилац неких предлога у вези са одржавањем претреса?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пошто за сада не можемо да знамо разлог изостанка оптуженог Димитријевића, ја бих предложио да у овом тренутку да се у односу на њега поступак раздвоји и да наставимо са главним претресом, па када се он појави, а надам се да ће се појавити, онда да се настави поступак, споји и настави даље поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

РАЗДВАЈА СЕ кривични поступак против оптуженог Јована Димитријевића по оптужници Тужилаштва за ратне злочине, КТРЗ 7/07 од 28.11.2007. године.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је ЈАВАН.

Главни претрес почиње у 10 часова и 15 минута.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА

СВЕДОК ЛОВРО ГЕРСТНЕР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Можете да седнете. Ловро Герстнер, син Ловре, пензионер, Ловас, адреса Дол број 3, рођен 1959. године. Да ли су то Ваши лични подаци?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ја ћу Вам набројати оптужене, да ли сте у неком сродству или завади са неким од њих – Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић, Александар Николајидис.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам ни са ким у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни у каквом сродству, у завади?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Са личним подацима као на записнику Жупанијског суда у Вуковару од 20. новембра 2007. године, са оптуженима несродан, није у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Герстнер, бићете саслушани као сведок. Као сведок сте дужни истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања, уколико би себе или неког свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Пре него што кренете да дајете исказ, прочитаћете тај текст заклетве испред Вас.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

Опоменут, упозорен, а након полагања заклетве, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом се води кривични поступак против ових четрнаест лица чије сам Вам податке ја прочитала, односно име и презиме, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва, а везано за догађаје у месту Ловас у октобру и новембру месецу 1991. године, почев од напада, па сва она дешавања у самом месту и на минском пољу. Суд Вас је звао као сведока да испричате, шта је у вези тога свега Вама познато. Ви сте овде давали изјаве, некаква

кратка изјава је била пред истражитељима Хашког тужилаштва 11. марта 1996. године. Затим сте пред овим Жупанијским судом у Вуковару давали изјаве 16. децембра 2003. и 17. јуна 2004. године и по замолници овог суда сте такође пред судом у Вуковару 20. новембра 2007. године давали исказ. Да ли остајете при свим овим Вашим изјавама?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због јавности овог претреса и свега, испричаћете нам све што је Вама познато у вези ових дешавања, које људе који су на овој оптужници знате, из места тамо, да ли Вам је позната њихова улога у тим дешавањима. Изволите.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: За минско поље или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све, значи отпочетка, од пре напада, за време напада, где сте Ви били?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: За време напада био сам у подруму са женом и децом и други дан су код мене дошли у претрес и затражили су оружје, нисам имао, добио сам.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Тражио сам оружје, тражили су ми оружје од мене, нисам имао и нису ми нашли, па су ме тукли у подруму пред женом и децом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало само гласније, да би чули и оптужени који седе позади, па им је мало теже да чују.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Од тих људи нисам препознао, препознао сам само Зорана Тепвца, он је био вани на улици, а ови су били унутра, у дворишту. И после тога су рекли да морамо имати, имамо радну обавезу, морамо ићи горе да чистимо то село и то да прикупљамо стоку по улици и то и ишао сам на те радне обавезе све до 17.10. Нвече су нам рекли да морамо доћи горе пред задругу и да ћемо као неки састанак имати и дошао сам горе, али су нас увели у задружно двориште тамо. Тамо смо добијали батина, одводили су једног по једног на испитивања којекаква, да би целу ноћ, тамо смо морали, седели смо на клупама. Испред нас је пушкомитраљез постављен био и ујутру, целу ноћ смо били ту, наводно да се пуцало нешто, да смо ми пуцали то је било овај нама речно да смо ми пуцали, а уствари, ко би пуцао, није било никога, овај, већ су они само пуцали са пунктова где су били. И то јутро када је освануло, били су официри и Љубан Деветак је био са њима, он је изашао и рекао да идемо грожђе брати. Али добро, ми смо у дворишту још је ту било премлаћивања, ту бодена са ножем, ма, свашта, са кундаком, пендрецима. Био је један, имао је боксер на руци и како ког је ударио, тај је пао. Онда су ови ударали ногама и кундацима и са свима, тукли су. И после тога су нас, нас једно четрдесетпет, не знам педесет, не знам колико нас је точно било, око 12 сати, не знам, сат нисам имао, не знам, су нас постројили у два реда и они су, када су нас пустили доле у Дол и

онда су када су нас пустили доле у Дол, онда су они ушли између нас, а ми смо били са стране. У сваког је уперена била аутоматска пушка и водили су нас до првог завоја, на првом завоју су убили, Бошко Бођанац није могао даље овај, био је избоден горе у задрузи у дворишту, није могао даље ићи и пао је доле, кажем, није могао, то сам баш видео, када га је, ногом га је шутнуо, гурнуо, пао је у канал и пустио му је рафал по њему, па сам и схватио да идемо брати грожђа и довели су нас ту до тог минског поља које су они поставили. И наредили су нам да се држимо за руке и морали смо ногама разгртати детелину ту. И дошли смо до мина и биле су постављене на неким, на кочићима и рекли су да се иде даље. Ми смо стали и у томе је тренутку један од војника гурнуо овога, гурнуо је Краљевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим да не добацујете.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, Ивицу, Ивана Краљевића, гурнуо га је и он је пао преко те шпаге и онда су експлодирале мине, а тај што га је гурнуо, он је био рањен. Њега су првог извадили, добро, мислим, идемо икспочетка, како је он пао, мине су експлодирале и они су пустили рафале по нама. Они су били једно педесетак метара иза нас. Пустили су нам рафале по леђима. Ето, ја сам добио у ногу, рањен сам у ногу иза леђа, прострелну рану имам. И у томе свему, на сву срећу, наишао је неки ландровер је наишао цестом. Официр је неки изашао из њега и питао је, шта се дешава. Тај што је заповедао на цести рекао је да смо ми као бежали, па ушли смо, утрчали смо у своје минско поље, као да смо ми поставили минско поље. Они су нас ту довели, хтели су нас све поубијати. После тога, рекао је, каже, «ајде да се рањени поваде ван», као што је и направљено и рањени су повађени. Ови који су били још мислим читави, којима ништа није било, њих су терали да иду разминирати још, са грицкалицама су секли шпаге те што су биле повезане да би разминирали. Нас су повадили рањене преко цесте у канал, ту смо лежали и после тога, када се све извадило, рашчистило, нас су одвезли у Товарник као да нам пруже неку прву помоћ или нешто, јер било је ту и теже рањених и све, нас тринаест. Довезли су нас у Товарник. Ту су нам воде само дали, нема, шта ћемо ми у амбуланти тамо, као требамо за Шид да идемо и одвезли су нас у Шид. У Шиду се према нама нису односили како, оно стварно. По чиновима сам видео да је капетан био, висок онако. Када је он наредио да ми своју крв бришемо, рањени онакви, све крв да бришемо по плочицама, каже, нећемо ми усташку крв брисати. И морали смо брисати. Ко је био оно мало, мало здравији, што се каже и ту су нам премотали онако на брзину. Још је ушао унутра и каже, «шта је, они вани кући неће ићи». Али ето, потоварили су нас назад у камион. Ту нам је један наш побегао, он није ни био рањен ваљда, иза камиона некаквог провукао се у Шиду и

негде отишао, побегао. Сада ми што смо били у камиону, шта ћемо сада, морамо рећи оном шта смо све прошли, шта ће бити. И лупали смо и стао је и каже, «шта је», рекох, «један нам фали». У том моменту је наишла полиција, сада не знам је ли војна или ова, тако да су узели све наше од ових што су нас пратили, од њих су узели све документе наше и то је остало у Шида. Е сада, можда нам је и то срећа да смо остали живи, иначе, не знам, али још није томе свему крај. Врате нас назад у Ловас. То вече четницу су хтели да нас докрајче, нас рањене који смо били. У амбуланту су нас ставили Слободан Качар доктор је био, није могао ништа. Уствари, он је помогао јако пуно нама, касније сам то чуо. Нису нам дали, ја сам четврти дан за Митровицу послан, четири дана нису нам дали ништа за јести. У амбуланти је био доктор Качар и помагали су му Пољак Ивица, Иван Пољак, Ивица и «Јоја» Јосип. Ја слабо презимена знам, ја сам десет година само пре рата живео у Ловасу, из Опатовца сам иначе, па слабо мало презимена, овај, се буним доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оно што не можете да се сетите, није обавезно да споменете.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Добро, њих двојица су били, овај у амбуланти, помагали му. Само воде су нам давали. Доктор Качар, свака му част, инекција нам против болова давао, не може он ништа, он је доктор опште праксе, то су ране биле тешке, али колико је могао, он је то одрадио свој посао. Да би нас четврти дан, нас четворицу су одвели, послаи за Митровицу, јер, уствари, то је Слободан доктор овај нас послао. Одвезли су нас до Шида и онда су нас санитарет из Шида одвезао за Митровицу. У Митровици сам био осам дана у болници. Ту су ми дрен ставили кроз рану, јер рана се већ почела затварати, четврти дан након пружили су ми помоћ, јел, свака част тим људима тамо колико их је, људима тамо, докторима. И након осам дана су ме вратили назад у Ловас и опет је доктор долазио кући, инекције, то су болови били, ја сам требао још, нога је поцрнела, рекао је он да ћу још морати операцију имати, али каже, сада такво је стање, не може се ништа, никуда, тако да сам до 04.12. дошло је горе из села наређење да се морамо из села сви отићи и то наређење је издао Љубан Деветак. Моја жена је, ја нисам могао, ја сам био код куће, рањен, нисам могао, жена је ишла по пропусницу, он јој је дао пропусницу, сели смо на аутобус до Шида и влаком до Београда. Па сам ишао још, јер је Љубан рекао жени мојој, мислим, рекла је да идемо за Немачку, јер ја имам родбине у Немачкој. Рекао јој је да му пишемо, резгледницу да му пошаљемо из Немачке, шта ли, али му нисам послао. Ето то би било укратко оно што се дешавало, укратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, пошто по неким подацима овде у списима, видим и у оптужници, се спомињете Ви као Јосип Герстнер.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ловро Герстнер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим и у Хрватској на једном записнику је нешто Јосип. Да ли сте Ви имали неки надимак па?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: «Јоја»:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Звани «Јоја».

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Надимак, па можда да је неко уписао Јосип. «Јоја» ми је надимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте у то време, значи тај октобар месец 1991. године, становали на овој адреси која је и сада, Дол број 3?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, десет година сам пре рата, од 1980. до 1991.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сте живели у Ловасу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Живео у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре ових дешавања?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, значи пошто сте Ви били у октобру и пре напада и на дан напада, да ли је било хрватских оружаних снага у самом месту тога дана или претходних дана пре напада?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни Збора народне гарде, ни редарственика?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ми смо ишли на стражу, ишли смо на стражу. Заборавио сам нешто само рећи за минско поље. Тамо сам препознао Илију Кресојевића и Милана Рендулића, звани «Бува». Њих двојицу сам препознао од ових из села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, кажете, није било оружаних снага, било је само неких стража. Реците ми, те страже, шта је то било, неки, на који начин?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ишли смо ноћу ето на страже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Смо ишли тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су те страже тога дана када је био напад, пружиле неки организовани оружани отпор нападачима?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Пре већ што ће бити напад, наш Кризни штаб је оружје предао у Илок у команду. Све што смо имали, а ето што је било, је предато тамо. И на преговоре се ишло са њима, наводно војска мора проћи, проћи, ето како је прошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да тог дана нико није пружио оружани отпор?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, ниједан метак од нас није испаљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, пре него што је дошло до овога, да ли је претходио неки артиљеријски напад овом нападу пешадијском?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, па овај, минобацачима су прво пуцали са ове стране села, онда су са друге стране ушли, не знам, наводно, чуо сам њих седамдесетак, али не знам колико, јер у подруму сам био, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте чули ко је предводио те нападаче који су ушли са северне стране села?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Хоћете ми поновити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ко је предводио те нападаче који су ушли у село?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, наводно сам чуо да је Грковић, Дуле Грковић и Крњајић, да су њих двојица са њима дошла у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, од тог артиљеријског напада, да ли је било неких погинулих људи или оштећених објеката да Ви знате да су баш од тог гранатирања, односно тог напада?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Од гранате није ниједан погинуо, то могу гаранirati, све је поубијано овако по кућама када су ушли у село и бомбе бацали по подрумима. И ето, имао сам ваљда ту срећу да живим доле у Долу. Кажем, мени су тек други дан дошли, тај дан нису, други дан су дошли, овај, у претрес куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких запаљених кућа да сте Ви то видели наредних дана?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Било је запаљених кућа и стројева, мислим, видео сам тих дана када смо ишли чистити, тракторе, стројеве, то су све, овај, уништили и касније су ишле жене наше звати да иду брати кукурузе, а бераче и комбајне су уништили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте имали сазнања на који начин су те куће спаљене, да ли од овог артиљеријског напада или је то било после тога или нисте имали тих сазнања?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, нешто је и од артиљеријског напада, нешто су и четници када су у село ушли, њих седамдесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, колико је људи страдало приликом тог напада први тај дан'?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, чуо сам да је страдало, али не знам колико, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците ми, кажете, даље Вама су дошли други дан, 11. октобра.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Други дан су они дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И препознали сте од Ваших мештана само Зорана Тепавца.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Он је био вани, на улици, њега сам видео, држао је, имао је уз себе, овај, снајпер, то сам видео да има горе, снајпер је имао. И још сам једног препознао у дворишту. Њему сам пружио руку, али ми није, рекао сам му још оно, рекох, «здрavo, Војо», радио је са мном у «Борову». Рекох, «Војо, шта је сада то». Ништа, он је само шутео, окренуо главу. Војо Перушић из Вуковара, радио је са мном у «Борову», у централном складишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови други људи који су били?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ове друге нисам никог препознао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете да сте наредних дана ишли у неке радове?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, морали смо ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко то наређује да се иде у те радове? Да ли је Вама то неко директно рекао или је то било?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, дошла је наредба, сви људи до 60 година да иду, морали су ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин је дошла та наредба, преко кога? Да ли је то нешто било организовано, негде се наређивало или сте сазнавали један од другог?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Долазио је овај «Бајица» га зову, е сада њега морате питати ко је њему наредио да нас позива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У какве сте Ви то радове ишли?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, чишћење тих рушевина по селу што је било и ево ја сам конкретно био, морао цепати дрва тамо за њихове кухиње, за њихову кухињу где су кухали. Ја сам био задужен да цепам дрва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте то радили свакодневно, сваки дан или?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Сваки дан, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све до тих догађаја на минском пољу, да ли је тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Све до, да, до 17.-ог, онда су нас позвали навече, предвече, али то је био полицијски сат. Мени је то одмах било сумњиво, рекох, шта састанак сада, а полицијски, а није се смео нико кретати по селу. Али ето, отишли смо, морали смо доћи на састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, за те радове што сте радили, да ли Вам је неко нешто плаћао, да ли сте добијали неку накнаду?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, крух смо добијали само, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте морали да стављате нека обележја по рукама, по кућама?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Морали смо, да, беле траке ставити на руке. То су ми рекли одмах када су дошли у претрес тај други дан, да ставим траку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То оног дана када је Зоран Тепавац био код Вас кући?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао Вам је да?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Он је био вани, он није у кућу улазио, он је био испред куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на кућу исто сте морали стављати то?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, и на кућу смо морали ставити белу плахту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тих дана пошто кажете ишли сте у те радове и кретали се по селу, да ли сте видели јесу ли све куће биле тако обележене или само куће Хрвата?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Само куће од Хрвата су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове беле траке, да ли сте видели и друге мештане да носе око руке?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, морали смо сви носити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то односило на све мештане или само на Хрвате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Само на Хрвате. Са том траком сам и подвезао ногу да ми не крвари на минском пољу. Отргао сам је и везао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тих дана, односно тог, Ви сте 11.-ог већ значи први сусрет са тим нападачима, односно људима, мештане познајете, да ли је био неки скуп у кинодворани и да ли сте Ви били на том скупу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам био на том скупу, али чуо сам за тај скуп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули везано за тај скуп?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Љубан Деветак је рекао да је он у селу Бог и батина, да њега се мора слушати, његове наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали тих дана које су формације то ушле у село, о чему се ту ради, који су то наоружани људи, које су њихове униформе, обележја?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, четницу су први ушли са својим обележјима, имали су «Душан Силни» на, тако је било писало на овај на цепу том, «Душан Силни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где на?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: На, тако на, ту са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој униформи?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: На униформи, да је било, «Душан Силни»: ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, господине Герстнер, пошто нико до сада од сведока није нам то спомињао, да је видео такво неко обележје, Ви сте први који је тако нешто видео.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: «Душан Силни» је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови други не спомињу да су видели тако нешто видно обележено «Душан Силни».

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Како нису, видели су сви, сви су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте Ви чули или сте имали неки сусрет са неким ко је, да су били неки затвори, да су људи негде затварани, одвођени?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Било је, било је у том задружном дворишту, тамо испред било је. Па, ту сам ја и цепао дрва у том дворишту, а тамо баш преко, у том хангару, ту је стражар био, тамо су их држали неке од наших тамо и били су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели ту стражу, да ли сте видели те људе који су ту довођени?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, ту стражу сам видео, још чак је и мене хтео да, када сам излазио оно, завршио сам посао, оно идемо кући, ја да ћу изаћи из дворишта, он на мене, куда ћеш ти овамо, онда му овај кухар један каже, «не, он је»; каже, «на радној обавези само», тако да сам, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чијим налозима Ви то цепате дрва, онда то скупљате, не знам, ко Вам је директно давао те налоге, да ли неко од мештана или неко од тих непознатих војника или?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, од тих непознатих, сада ко је њима наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, поред тих за које Ви кажете да су имали обележја «Душан Силни» на тим униформама, какве су то биле униформе, маскирне, СМБ, једнобојне?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Маскирне униформе, било је, ма, било је свакаквих мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разноразних?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Било је разноразних. Добро, после су и резервисти дошли, било је и резервиста, заједно су ишли са њима када су нас водили на минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви први пут видите те што називате резервистима?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Они су касније, касније дошли. Прво су четници били, онда су они дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када кажете.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Када смо, када смо били рањени, један поред мене је лежао тешко рањен и рекао је баш, једном резервисти

каже, «желео бих баш да ме ти убијеш». Он каже, «нисам ја дошао ту да убијам» и окренуо са онако и каже, «ћути, прошао си како си прошао, може ти бити и горе»: Окренуо се човек и није, резервиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, поменули сте неки полицијски час. Да ли се по селу могло слободно кретати, да ли су Вам требале неке пропуснице за кретање?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Требале су пропуснице, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте добијали те пропуснице, где то?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Пропуснице су се добијале горе у њиховој такозваној команди горе код Љубана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је та команда, опишите нам, ми нисмо из Ловаса.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, у центру села одмах са леве стране у згради, у кући једној, мало већој кући је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тада знали ко је ту у месту у власти, ко је командир полиције, ко је командант територијалне одбране, ко представља ту власт?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја нисам знао, чуо сам да је био Милан, јел Милан Девчић, Милан Девчић да је био као њихов шеф полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви тог човека знате од раније?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Како га не бих знао, он је био у нашој полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим имали неки контакт и сусрет тих дана?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате Милана Радојчића?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог човека виђали тих дана?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Милана Радојчића? Ја мислим, нисам ја њега видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за њега нешто, да он има неку функцију, да је неки?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли сте чули за Љубана Деветака, шта је он представљао у селу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Рекао сам Вам да је сам рекао на том састанку да је он Бог и батина, да се њега морало слушати, његове наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали Ви неки сусрет са њим?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Видео сам га само то јутро у дворишту, у задружном дворишту. Иначе, овако нисам никада, никада са њиме нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, с обзиром да сте први пут на саслушању пред судом у Вуковару 16. децембра 2003. године помињали за Љубана Деветака да га не познајете и да не можете да се изјасните да ли сте га видели у дворишту пољопривредне задруге. А после тога сте по замолници суда помињали да сте га видели, као и данас што тврдите и да је нешто рекао чувару да идете брати грожђе.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми реците, ова прва Ваша изјава да га не знате и да, да тог човека не знате, да га нисте видели у задрузи.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја га нисам пре рата знао. Можда сам га и виђао, кажем, ја сам десет година у Ловасу, а он није био у Ловасу, он је, ја не знам је ли он био живео, углавном имао је кућу у Ловасу, али долазио је слабије онако, па нисам га ни познао, не знам, нисам га познавао

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви онда од некога чули да је он био то јутро у задрузи?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, нисам чуо, видео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што је овде ушла Ваша изјава пред судом у Вуковару – «ја не познајем оптуженог Љубана Деветака, тако да не могу одговорити на питање, да ли је био у дворишту пољопривредне задруге»:

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, ја, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми ово, кажете, то је неко окупљање било 17.10. испред задруге, па после улазите тамо. Реците ми, по чијој то наредби је било окупљање, на који начин Ви долазите до сазнања да треба ићи на неки састанак, да је то неко заказао, да се ту скупите, како сте Ви то сазнали?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, имали смо радну обавезу и пустили су нас кући да однесемо крух и рекли су да дођемо у толико и толико сати горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то Вама каже, пошто говорите у множини, рекли, морали и тако даље? Од кога Ви то сазнајете?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нама је рекао тај војник један горе у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се морате ту скупити?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли ту када сте се скупили испред задруге, како долази то да Ви улазите унутра у то двориште?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ту су нас претресли да нема ко шта. Одједном је дошло, војска се почела са свих страна скупљати и ту су нас оно окупили и до дворишта морали смо наслонити руке, претресли су нас и у двориште су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када, то када су вас скупили ту и улазите унутра, која је то војска била, да ли то ови које Ви називате «Душан Силни» или ове?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, били су и они и били су резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Били су ти неки резервисти?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти резервисти, у каквим су они униформама били?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Маслинастим, шареним, маскирним

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте били у тој задрузи, кажете, били сте 17.-ог на ноћ и 18.-ог све до тог поласка према тој детелини. Реците ми, да ли сте тада видели Милана Девчића, Милана Радојчића, било 17.-ог, било 18.-ог ујутру, с обзиром да тврдите да те људе знате од раније?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Девчића нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Радојчића?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, ту прву ноћ, значи, ту када сте преноћили, кажете, на тим клупама седите, да ли је ту прву ноћ било, колико је ту вас, колико људи вас ту чува и који су то чувари?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, чували су нас од тог «Душана Силног», ти четници. Они су били. Пушкомитраљез је био постављен у ходнику, а ми смо на два реда клупа је било постављено, ту смо седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је ту ноћ било неког малтретирања, туче?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте, јесте, издвајали су нас, водили горе и тукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то горе, када кажете горе?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: У кухињи, то је задружна била ту та горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате можда, кога су то водили и тукли ту ноћ?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, издвајали су Берислав Филић, Берислава Филића, сада је мени тешко по презименима сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не можете да се сетите, није никакав проблем. Реците ми, да ли сте тог 17.-ог поподне, увече видели Љубана Деветака у задрузи, испред задруге, било где у том простору?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта се дешава оно 18.-ог ујутру, хоћете мало детаљније ту ситуацију да нам опишете и ако се сећате, на који начин су људи тучени, да ли сте и Ви тучени?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, ту су одвојили, то је премлаћивано, не знам, то је такво премлаћивање. Добро, ја нисам добио толико, али људе неке које су издвојили, то је било криво цело двориште, то је било и

боли су ножевима и са кундацима, ударали са шипкама, жељезним ту, било је страшно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте те неке људе знали од раније или сте евентуално чули како се зову ти што то раде и можете ли да их сврстате у неке, једне разликујете, кажете, «Душан Силни»; једни резервисти?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што туку, што боду ножевима?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, тај Петроније, Петроније су га звали, он је боо са ножем и одузимао нам новце што смо имали, то јутро покупио све што је било и шта ја знам, од злата ко је шта имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да опишете то лице? Доста је времена прошло. Да ли се по нечему сећате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Сада баш и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не бих желео да некога криво, окривим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате можда, какву је униформу имао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, он је имао овај исто «Душан Силни» је писало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели, кога је он то убоо ножем од Ваших мештана?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, поред мене Тома Златко, њега је у ногу, то сам видео да је убоо. И видео сам ове друге где су тамо млатили, људи су пали доле, то се лупало ногама и рекао сам са свим и свачим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је још неко од њега убоден ножем?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам, само сам њега видео. Кажем, њега сам видео где је Тома Златка убоо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте ово по замолници саслушавани Ви сте помињали неког Косту да је Тома Златка убоо ножем, па ме занима, да ли сте Ви сигурни ко је од та два лица?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, Коста је, то је оно, њих двојица су били, сада. Тешко ми је то у једном дану, њих двојица су били најгори што се тиче тих четника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли Ви у тој ситуацији баш то видите, ту сте присутни?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, Тома Златко, он је био поред мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то видели да он, седи Тома Златко поред Вас, јел?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да и видео сам где је секао косу Јосипу, како се презива, Туркаљ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, ја мислим да је Петроније, да је он, са ножем је секао косу, «Јоја» је имао дугачку косу и то је баш испред нас, тамо га ухватио и секао му је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а реците ми, та имена што кажете, Петроније, Коста, на који начин Ви сазнајете имена тих лица?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, видео сам и осетио сам на својим леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, на који начин сазнајете да се овај зове Петроније, овај Коста?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, они су се међусобно звали тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је, док сте ту седели, да ли ту ноћ или сутрадан ујутру, је извршен неки попис вас ту који сте седели?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте, био је попис, пописали су нас навече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте ви, свако се уписао ко је ко?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Они су нас пописивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то пописивао ту?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим да кажете име, него, на који начин, неки од тих чувара, наоружани, ко или неко од мештана које Ви знате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, искрено да Вам кажем, не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је навече било?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Навече, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли је, описали сте нам ту ситуацију, ту са ножем и то, да ли је ту било неког раздвајања људи, да су једни прозивани нешто и опишите нам мало ту ситуацију?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте, било је раздвајања на две, три стране, ове што су тукли, нас је било једно петнаестак, можда двадесет. Нас нису ето толико, ми смо стајали са стране и све смо то гледали, а раздвајали су и сада ове неке које су раздвојили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније, ја Вас молим, ја Вас слабо чујем.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ове неке које су раздвојили сам касније чуо да су одвели на гробље тамо и да су их убили на гробљу, њих четворицу ваљда, петорицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате, која су та лица, та четворица, петорица који су издвојени ту?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Обитељ једна, сада чекајте само да се сетим, отац и два сина, њих су, чекајте, како се они презивају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не можете да се сетите. Реците ми, да ли пре тога та лица, на који начин, да ли сте видели, да ли су били тучени, на који начин?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, били су тучени, они су, они јесу били у томе притвору као, тамо у задрузи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре вас свих или?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Они су били посебно, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су, доведени од некуда или како?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте видели још неку ту тучу да је још, да ли сте запамтили да је још неко ту, ко је Вас, да ли сте видели, ко је Вас ударио, на који начин, чиме?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, пендреком сам, целу ноћ је пролазио између нас, па, низак онако мало, не знам му име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 17.-ог на ноћ?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте 18.-ог нешто добијали батина?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је и тај новац што, кажете, да је узимало неко лице за кога Ви тврдите да се зове Петроније, да ли је од Вас узет новац?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин је он то узимао новац, како?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, наишао је и купио и вадио из џепова кошта има

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете да сте Љубана Деветака видели тада?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: То јутро сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био присутан ту када се све ово дешава што сада причамо, то ножевима и то или сте га видели пре или после ?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Он је изашао, он је био са још два официра, не знам, то су официри неки, изашао је из те, горе је био у тој кухињи, има ли још која соба, не знам, али од тамо је низ степенице се спустио доле и тада сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је то јутро, значи 18.10. ујутру, да ли су у ту кухињу увођена нека лица и да ли су тамо испитивани, да ли сте Ви видели када су излазили или шта се дешава ту?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, излетали су, не да су излазили, било је свашта. Тукли су их горе, Берислава Филића су највише, њега и како се зове овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, колико је то лица ту, када се то дешава, Ви седите на тим клупама, неке издвајају тамо, туку, неке воде у кухињу и испитују, колико лица је ту присутно тих наоружаних?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: То јутро или навече?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То југро?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: То јутро је, овај, било доста наоружаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када се дешава, та туча и све то, значи, пре него што сте кренули тамо према тој детелини?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, четници су унутра били са нама, а касније су и резервисти дошли, када су нас повели горе на минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то када кажете четници, на кога мислите, на кога то конкретно мислите?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: То су били баш прави четници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите, Ви једне описујете «Душан Силни»; други кажете резервисти.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, то су ти, «Душан Силни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када кажете четници, мислите на њих?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, то се односи на одред «Душан Силни».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте некога од мештана видели, те што су из тог «Душана Силног», Ви их не знате, кажете разнолике униформе, обележја, а да ли сте видели некога од Ваших мештана које знате, да је из места Ловас, а да је био ту присутан унутра у задрузи пре ових свих дешавања, минског поља?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: То не знам, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте то приметили?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко вама ту даје неке наредбе да се то крене, да се изађе из те задруге? Помињали сте, нешто Вам говори.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па да, та два официра што су са Љубаном били су рекли да се крене, да се иде брати грожђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ти официри? Да ли можете њих да сврстате у неке формације, шта је то? Да ли су то ови из «Душана Силног» или су?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја мислим да нису то из «Душана Силног».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то нека редовна војска или резервисти или?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Резервисти, највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, да ли неко од њих каже вама да идете у бербу грожђа, кажете, они су били са Љубаном, да ли сте чули, ко се то вама обраћа и каже, сада идете у бербу грожђа?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, они су нас постројили и рекли, овај, ето, да се иде у бербу грожђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, какву униформу имају та два официра?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, има, познао сам официре, јер они су имали опасач тај и преко онако и имали су, овај, звезде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели униформу каква је била?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Шарена, маскирна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирна? А реците ми, да ли сте видели неке чиновне, обележја, тако нешто? Кажете официри, по чему знате да су официри и где сте их видели?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, познају се официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему, шта су имали? Да ли су имали неке чиновне?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели, који су?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам за чиновне који су имали, да ли је капетан, три звездице или две, две звездице ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када сте кажете, ту су вас, ко вас ту постројава у те колоне, ко вас ту размешта; ко ће где да стане када излазите испред задруге?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Резервисти ту су нас постројили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти резервисти?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се дешава са овима које Ви називате «Душан Силни»?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Они су заједно са њима ишли и пратили нас до минског поља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, на који начин сте били ту испред задруге постројени, ви значи који сте били, да кажем, заробљени Хрвати?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Били смо у две колоне овако постројени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазе ти Ваши оружани, да кажем, пратиоци?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Са стране нас. Сваки је држао у једног уперено оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то значи било четири колоне, Ви сте у средини?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ми смо у средини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они са стране?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Касније смо се заменили када смо дошли у Дол, онда су они ушли унутра, а нас су извана, наводно да не би од наших неко запуцао, па ако пуца, да пуца по нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када сте дошиу у Дол, врши се измена распореда?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: :Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, у тој измени распореда, сада сте ви са стране, а они унутра?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, док се крећете то од саме задруге па тамо према тој, с обзиром да су вам рекли да идете у неку бербу грожђа.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, у бербу грожђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама то било чудно, сада идете у бербу грожђа, толики људи вас прате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Чудно, а онда опет размишљам, па можда идемо, шта ја знам, док нисмо дошли до тог првог завоја, када је пао Бођанац и када га је овај шутнуо ногом, пустио рафал по њему и рекао, «обрали смо онда сви грожђе».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека уђе. Само мало сачекаћете пар минута.

Констатује се да је у току трајања главног претреса, приступио оптужени Јован Димитријевић.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се извињавам, ја сам уписао код мене датум 23., значи ништа се није десило, него сам болестан и ништа, једноставно, ја сам мислио среда. Био сам кући, стварно нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су Вам мобилни искључени?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Зашто их држиш искључене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте сада Ви, то разговарајте са њим после.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не, није ми био искључен, била је празна батерија, нисам ставио синоћ да се пуни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Димитријевићу, да ли Ви мислите да то тако може, да сада Ви сте заборавили датум.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Не, не мислим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Замислите када би свако овде, Ви размишљајте.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се извињавам, ето шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас од притвора због оваквих ствари дели танка линија. Замислите када би сваки дан ја морала овако по један не дође, заборавио, не заборавио. Па, то Вам је једном у месец дана, седам дана да памтите тај дан као.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Ја се извињавам, ја нисам заборавио, ја сам записао датум 23.-ти. Како је то дошло, ја стварно не знам. И било ми је чудно како то баш средом, када је увек било понедељком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Данас је 23.-ти.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Па, како сам ја онда гледао у календару, ја не знам, стварно не знам како се то десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам кажем, убудуће, ако се још једном овако нешто понови, да ја имам процесних проблема.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Неће се поновити, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда знате шта је последица. Можете да идете да седнете.

Опт. ЈОВАН ДИМИТРИЈЕВИЋ: Хвала.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

СПАЈА СЕ кривични поступак против оптуженог Јована Димитријевића са поступком против осталих оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Герстнер, реците ми, у тој колони, у том кретању тамо, где се Ви налазите, да ли се налазите ближе челу, ближе средини, на крају колоне?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: На крају колоне, зато сам и видео када је овај убио Бођанца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели ко је то пуцао у Бошка Бођанца?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Видео сам војник је био, сада, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели, каква је то униформа?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, маскирна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, пошто Ви једне разликујете као резервисте, једне причате да су «Душан Силни», да ли сте видели, ко је то, из које формације је тај што је убио Бошка Бођанца?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: То не бих знао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не можете?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не могу сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, сви они углавном, коју су униформу имали, да ли су биле шарене, СМБ или неке друге униформе?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, шарених је било највише тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преовлађујуће?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Маскирних, да, преовлађујућих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињете ова два Ваша мештанина Милана Рендулића званог «Бува» и Илију Кресојевића.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, њих двојица су, њих сам видео, баш сам их видео иза, иза нас у детелини тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви њих први пут видите ту иза у детелини?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Први пут тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога их нисте уочили?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када кажете ова измена распореда била је у Долу, значи Ви сте сада споља од те четири колоне, ови су унутра, кажете, објаснили су вам то ради неке заштите, реците ми, где се то дешава? Да ли је то пре убиства Бођанца или после, кажете, у Долу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Пре, чим смо смо се спустили цестом, чим смо се спустили доле, одмах је то, дошло је, брдо је с једне стране, брдо с друге стране и ту су нас, овај, раздвојили. Они су ушли између нас, а ми смо са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели у том кретању, па и та измена распореда, ко ту нешто, да ли сте видели да ту неко нешто наређује, да ли је то било?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, био је сада, ја га не познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било једно лице, или више лица наређивало?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, једно лице је било. Њега сам и видео када су те mine експлодирале, он је стајао на цести је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли то лице које ту нешто наређује, да ли можете да определите, којим формацијама припада, да ли овим резервистима, да ли овима из «Душана Силног» или једноставно не знате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Он је био официр ја мислим неки, пиштољ је носио, имао је пиштољ, кажем, имао је тај опасач и ремен преко, као официр оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај официр кога видите у задрузи са Љубаном Деветаком, ону ситуацију што сте помињали?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, био је са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Он је био са њиме горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ми опишите ту када долазите до те детелине, шта се ту дешава? Ко ту вас распоређује?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ту су нас раздвојили да се раширимо и ја сам опет остао како су, горњи крај је отишао тамо, доњи доле, ја сам опет у средини сам био негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У средини те, да кажем, врсте?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте распоређени?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, у средини смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ко ту вама издаје неку наредбу шта да радите, где да се крећете, на који начин?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Тај официр са цесте, он је говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па ми идемо и ми смо дошли до мина и стали смо и онда је иза леђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, пре тога само ми реците, да ли можете да опишете тог за кога кажете да је официр?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете? Да ли можете да кажете, какву је имао униформу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, маскирну, ону шарену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао нешто на глави, да ли сте видели, шта је имао, капу, беретку, нешто друго на глави?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не сећам се сада

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оно што се не сећате, немојте да покушавате да дајете неке одговоре који можда нису, реците, не сећам се и суд ће имати у виду, прошло је доста времена од догађаја. Реците ми, на који начин се крећете по тој детелини?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Држали смо се за руке и морали смо са ногама разгртати детелину, тако су нам наредили да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком правцу идете, да ли сте ишли само у једном правцу или је било неког мењања праваца, да сте прво ишли у једном па у другом?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ишли смо према горе, уз брег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уз брег?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да. Онда су нас раздвојили и напред пред мине смо морали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли и по ширини детелине и по дужини или сте ишли само по дужини детелине или само по ширини? На који начин?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, ушли смо одоздо унутра и онда ту су нас раздвојили и ишли смо по дужини према, горе према минама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био једини правац кретања? На који начин првобитно кретање, да ли сте распоређени поред асфалта, па се крећете у једном правцу или сте распоређени по?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ушли смо тако како смо доведени и онда су нас, кажем, раздвојили и тако су нас терали напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте видели Ви, где се налазе ови војници?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Они су иза нас једно педесетак метара лежали са оружјем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они, да ли сте њима окренути?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Леђима, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Леђима. На који начин Ви то видите где се они налазе?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, видео сам, видео сам и овога када је скочио на Иву Краљевића и када је он пао на те мине. Ја сам направио корак назад, онако се повукао, шта знам и онда ме је метак погодио у ногу и пао сам и вишље главе, то је топло од метака било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, колико је Иван Краљевић био удаљен од Вас и где се он налази?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Он је био ниже доле, од мене је био једно петнаест метара можда, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када ми кажете ниже доле, мени то ништа не значи. Да ли можете да определите?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Како је косо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Био је брег овако укусо и овако, он је био са леве стране доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то ми ништа не значи, определите ми у односу на асфалтни пут.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, он је био према асфалту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био близу асфалтног пута?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ближе асфалту он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је после Ивана Краљевића било још људи?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, овамо на ову страну десно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био први тамо близу асфалта или је неког држао за руку?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, држали смо се сви за руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, интересује ме баш Иван Краљевић. Да ли је он био задњи тамо близу асфалта или је био неко још са његове леве стране или?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не могу Вам то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не можете да се сетите?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Само, видео сам када је скочио иза леђа, овај је њега гурнуо и још је рекао да је рањен по рукама и тај што га је гурнуо, добио је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то неко наређивање покрета по детелини, ко то наређује?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, тај официр који је био унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При доласку ту и при тој самој детелини, да ли је ту Вама нешто помињано мине да сте ви поставили, да треба да се разминира, такве неке приче?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, вани су рекли да смо ми то поставили мине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, када је то речено?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Када су нас увели унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су вас увели у детелину?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да и речено је да се, то када се већ све завршило, да се разминира то. Наше су ове дечке који су били, оставили да они разминиравају то. Он им је командовао како, шта, са цесте, а они су са, ножеве и грицкалице су имали, ко је имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да сте Ви били окренути леђима, да ли Ви видите иза те војнике, шта они раде, да ли се крећу, да ли стоје на једном месту?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Лежали су у детелини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лежали у детелини?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на који начин сте Ви.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Они су легли када смо ми дошли до мина, онда су они легли иза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога, да ли сте видели, да ли се они крећу или стоје на једном месту или шта раде?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Кретали су се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кретали? На који начин Ви то видите, с обзиром да кажете, иза леђа су Вам?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, видео сам, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се окретали или како?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, видео сам, овако види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, ако сте им окренути леђима, морате окретати главу.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, па довољно је поглед само оно и види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На страну?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, на страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, колико је било тих наоружаних људи укупно када се колона кретала, по некој грубој Вашој процени?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Педесет, педесет један, два, можда педесет пет, до педесет пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је вас било?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, нас је исто тако око четрдесет седам, осам било, не знам када су, неке су издвојили још у дворишту, јер све скупа било нас је навече педесет. Онда су раздвајали, шта ја знам, који

су морали ићи код пекара, неку групицу су одвојили тамо исто који су радну обавезу неку имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви приметили шта ти људи имају од униформе на главама, ти који вас прате тамо и који су били са вама у детелини?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, имали су капе на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога Ви држите за руку у тој, ко је са Ваше леве и са десне стране?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Са десне стране био је Золика Тома, Златко Тома, а са леве стране је био Иван Цоњар. Он је добио рафал по леђима, он је остао тамо на детелини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми сада ово за ову ситуацију за овог Ивана Краљевића, који, кажете, да је ту био на петнаестак метара од Вас. Ви сте у суду у Хрватској први пут када сте саслушавани, помињали да Ви ову ситуацију коју сада нама причате, да сте видели, да то нисте видели, односно да претпостављате да је био гурнут Иван Краљевић, али да то видели нисте.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да Вам искрено кажем, био сам психички у то време доста нестабилан, па ми се уопште није ишло по судовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније, молим Вас, видите да.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Психички сам био, кажем, није ми се уопште дало да идем по судовима, јер нисам никада ни био, ево први пут сам сада на суду, не овде већ и у Хрватској, нисам никада био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Примакните се само мало микрофону да би се то после, претрес се транскриптује, да би се јасно чуло и због транскрипта, а и због данас ових учесника у поступку да Вас чују. Ово везано за тог Ивана Краљевића, реците ми, на који начин Ви то видите, с обзиром да сте од њега петнаест метара, онда први пут ова изјава у суду у Хрватској, тврдили сте да то нисте видели, 16. децембра 2003. године, ево ја ћу Вам прочитати шта сте изјавили – «доласком до детелине, раширили су нас попреко и рекли да са ногама разгрћемо детелину. Дошли смо до мене, Иву Краљевића је један од пратње гурнуо у леђа са рукама. Пре него што је Краљевић био гурнут, неко је са цесте викао да се не приближава. Сам тај чин гурања рукама Краљевића нисам видео, али сам видео када је пао на прву мину. Тај који је, претпостављам, гурнуо Краљевића, исто је био рањен и његови су га извлачили»:

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: То сам Вам и сада рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али је врло велика разлика за нас ово, да ли сте то видели или.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Видео сам то, сто-посто сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто сте онда у суду у Хрватској рекли да то претпостављате и да то нисте видели?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Рекао сам Вам малопре да сам психички доста и лечим се ето још од те 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда ако сте то видели, онда морате суду да објасните мало детаљнију ту ситуацију. Где је он стајао, тај који га је гурнуо пре тога?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Он је дотрчао иза леђа Иви и гурнуо га је, Ива је пао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме, на који начин га је гурнуо?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Са рукама га је гурнуо и Ива је пао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где га је то ударио, по ком делу тела?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: По леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По леђима?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да и ваљда у паду како је он падао, добио је по рукама тај што га је гурнуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега је добио, шта?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Од гелера, највероватније, од тих мина које су експлодирале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели њега као рањеног, где је био рањен, да ли сте приметили да је имао неке повреде по нечему, тај?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, нисам. Био сам и ја горе рањен, лежао сам, остао сам тамо лежати док ме нису изнели вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете да су након тога што су експлозије тих мина, да су осули рафалну паљбу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Они су осули рафалну паљбу по нама и ја сам ево добио метак, кажем, пао сам доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то одмах уследило после тога?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Одмах чим су мине експлодирале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било, да ли се чула нека команда, по неком наређењу или је то само било?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, нисам чуо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте овде да је дошло до неког разминурања после тога?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се Ви налазите у том тренутку?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Мене су изнели ван преко цесте у канал, су нас поставили нас рањене који смо били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је то изнео?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, износили су нас наши мештани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами између себе сте носили?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, када се све ово дешава, значи и та експлозија и то, колико Ви људи видите да се креће иза Вас и да ли

сте то видели јасно колико их је било и да ли видите где је остало део ове оружане пратње, где се они налазе?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Сви су били иза нас попреко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тамо на асфалту било неке војске?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Било је и на асфалту, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите, колико је то, не мислим бројчано тачно него, да ли је већи део био на асфалту или већи део у детелини?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Чујте, ја када сам био рањен, пао доле, ја после тога ето што сам, док ме нису изнели ван. Једино када сам устао, и окренуо сам се, Илију Кресојевића сам видео доле са пушком. И они су већ устали се онда када је дошло до, када је ландровер тај дошао и када су наредили да се рањени изваде ван. Е онда су када смо устали, они су исто устали и њега сам препознао доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте већ били тамо у детелини, у том неком каналу, када се дешава то разминирање?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је то разминирање било да бисте ви изашли из детелине, ови остали или је разминирање било да би се разминирало то подручје?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да би се разминирало, јер нас су већ изнели ван. Чак када су износили Ивана Мујића, нагазили су на, тај један наш мештанин је нагазио на ту, «паштета» зову, то шта ја знам, ту мину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био нам је он као сведок овде, Иван Мујић.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: И ногу је, страдао је, да, када је Мујића износио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо тај сведок је тврдио да је кретање по детелини било у два правца – први правац према брду, према неким кукурузима, а други правац је био после према «Борово» фабрици.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Увели су нас унутра, кажем и онда су нас раздвојили да попреко према минама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, с обзиром да кажете да сте видели ту ситуацију тог што је рањен, како је изгледао тај што је рањен и тај што је гурнуо Ивана Краљевића?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не могу Вам то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неки опис униформе, било чега?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, немам, не могу. Видео сам где се затрчао и гурнуо га, то сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Када је експлодирало, пуцњеви су и пао сам доле, ја више не знам, само сам чуо где кажу да је рањен и одмах су га одвезли, њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не можете ни да определите коме је он припадао, да ли тим резервистима, да ли тим које Ви називате четницима, односно «Душан Силни»?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, не могу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, колико је људи ту страдало у том минском пољу, колико је већ остало мртвих да лежи ту?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, једно седамнаест ја мислим, нас тринаест је рањених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи седамнаест је остало ту да леже мртвих?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је међу тим лицима која су остала ту да леже, био Лука Балић и да ли знате тог човека?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате Луку Балића?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Луку Балића не знате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Чујте, кажем, по презименима ја слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо познајете људе?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знате, ипак велико је то село доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: А ја сам десет година тамо био у селу. Онда, зато кажем, слабо баш по презименима то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Николу и Петра Бадањка, те људе?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су они били ту? Ако се не сећате, реците не сећам се.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Петар Бадањак, он је и погинуо ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На минском пољу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он је међу тих седамнаест који су остали мртви да леже?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та парцела по којој се Ви крећете, та детелина, чија је то парцела, коме то припада?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ловаској задрузи, задрузи овој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се ту негде у близини те парцеле, налазе неки задружни виногради, воћњаци, исто са те десне стране?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Са леве стране се налазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се са десне стране после те детелине, налазе неки задружни воћњаци, виногради?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Приватни, приватни виноград је био горе један и ту је било, испред њега је кукуруз био и виноград је био десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када кажете ту је наишло неко војно лице, из неког возила, коме се он ту обраћа у тој ситуацији, да ли Ви видите ту ситуацију?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Обраћао се томе на цести официру који је био. Питао је шта се дешава, каже, усташе су бежале из села и ето упали су у своје минско поље што су поставили. То је био његов одговор, то сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове Ваше мештане, Илију Кресојевића и Милана Рендулића које помињете да су били, да сте их први пут видели у тој детелини, где Ви њих видите, шта они раде?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Држао је пушку у руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када их први пут видите?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Када сам устао рањен, када су нас износили ван. Онда сам се окренуо доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је било први пут да Ви њих видите? Пре тога их нисте уочили?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, нисам их пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када сте по замолници суда у Београду, а давали сте исказ суду у Вуковару 20. новембра, Ви сте описивали овог неког – «на челу колоне док смо ишли према пољу, био је сед човек, висине око 175, стар преко 40 година, обучен у маскирну шарену војну униформу, са пиштољем у руци, он је дао заповед за разминирање. У колони сам био при зачељу» и тако даље и тако даље.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, то стоји, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Колона се кретала тако што нико није давао гласне заповеди, док нисмо дошли до њиве».

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте давали овај опис који Вам ја сада читам, да ли сте то мислили да тог официра којег спомињете, или ово неко друго лице?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, на тог официра који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас сада питала, поново се враћам на ону ситуацију док сте били у задрузи, значи оно. Реците ми, да ли сте тада и том приликом док сте ту били 18.-ог ујутру, приметили неке Лукетиће – Петра, Ђуку и Анте Лукетића?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, да, њих се нисам сетио, Лукетић Ђука и овај Ђурица, Ђуро Кризманић, њих су одвели. Касније сам чуо да су их убили горе на гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, Петар, Анте, Ђука, да ли су то неки рођаци?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Они су, да, то је родбина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отац, синови, шта?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Отац и два сина, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За њих сте, да ли сте за њих помињали да су убијени, када сте рекли?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: За њих сам хтео, али нисам се сетио како се презивају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте ту видели Ивана Видића и да ли знате тог човека, тада у задрузи?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знам Ивана Видића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да је тај човек ту био на неки начин малтретиран, тучен од некога или нисте видели или га нисте уопште видели?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, нисам га, чујте, то је био метеж, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате Ивицу Ђаковића?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: По презимену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Небитно, ако не можете да се сетите, не можете. Да ли знате Марина Мађаревића?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели њега у задрузи, да му се нешто лоше дешавало, значи у оном дворишту?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, био је у дворишту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Николу Бадањка, да ли знате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели њега, да ли сте приметили да је он малтретиран или нисте или нисте га уопште видели?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Они су, кажем, били посебно у том притвору њиховом, али су их извели били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквом притвору?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, у тој задрузи тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Марка Филића и да ли га знате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Е Марка Филића да, то сам њега хтео споменути када су улетели и када су их тукли горе у задрузи, у тој кухињи. Он је старији човек, ето умро је сада недавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте видели тада?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, тукли су их страшно, го је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели када излази из кухиње?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Излетео је и пао је преко неког наранцастог «Фиће», «Фићо» је неки био тамо паркиран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Марка Видића, да ли сте њега тада том приликом видели? Уколико се не сећате, није битно. Реците ми, Луку Балића да ли сте видели ту у просторијама задруге?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја њих све знам, али по презименима тако не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Имају ли чланови већа неких питања? Тужилац, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте чули дан или два након тог напада, ако не знате колики број је страдао, да ли сте чули поименце некога за кога знате да је погинуо тог дана и на који начин, ако нисте, ако немате личних сазнања?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Чуо јесам да су, да је убијен Паво Ђаковић, Бадањак и жена његова, баш тог Пере тог Бадањка што је погинуо, родитељи, њих су у дворишту убили у нападу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За овог Паву Ђаковића, да ли сте чули како је он страдао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Наредних дана до тог 17., 18. октобра, да ли сте чули да ли је још неко од Ваших мештана цивила страдао и ако јесте, на који начин? Да ли имате непосредних сазнања о томе или сте у комуникацији са својим мештанима чули неке приче у вези страдања тих лица?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, приче је било да су ишли по кућама, да су убијали и бацали бомбе по подрумима. Ја то нисам видео, али приче. И ови дечки што су ишли и купили те погинуле, они су причали где су их нашли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви суградан када сте изашли или наредних дана, виђали неке лешеве по месту?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, ја нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да док сте цепали дрва у том дворишном, дворишту задруге, да су тамо довођени неки мештани, рекосте неки притвор, затвор, ради неког саслушања?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете евентуално да се сетите, имена и презимена или надимка било кога од тих Ваших мештана који су довођени тамо, како рекосте, на то саслушање?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, довођен је Филић Берислав и довођен је тај, опет сам заборавио презиме, Марко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте да сте на минском пољу распоређени тако, прво по ширини, па сте онда ишли по дужини поља.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, ушли смо тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да се сетите, колико сте отприлике прошли метара пре него што сте угледали први тај ред мина, како сте то описали?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, једно око седамдесетак метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви лично угледали.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, испред мене, испред мене на кочићу је стајала. На срећу, није експлодирала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су те мине биле повезане?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Зелена нека је била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли гледано од улице према брду горе.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Од цесте према, попреко је било повезано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи стоје фронтално испред вас?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Испред нас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Отприлике седамдесет метара сте прешли пре него што сте Ви то угледали?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, ушли смо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било могуће да ту раздаљину од седамдесет метара, односно, да ли сте видели, прођете а да прескочите или обиђете те мине, да је било мина и пре места где је дошло до прве експлозије?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја мислим да није било, јер ми смо, овај, били повезани, држали смо се за руке, јел и ушли смо, мислим да није било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када је дошло до те експлозије, до те пуцњаве, да ли сте Ви или ови остали Ваши мештани, да ли су само полегали ту или сте се кретали напред, назад, лево, десно, да ли је било неке пометње и како се ко понашао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Попадали смо доле, ко је рањен био, било је ту јаука, било је запомагање, дођи, уби ме, да се не патим, пати се, шта ја знам су викали одоздо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хтео сам да Вас питам, да ли од тог места где је дошло до прве експлозије, па гледано унапред, да ли је било Ваших, вас цивила, значи напред према неком следећем реду мина или нечему сличном?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја сам стајао испред, мина је испред мене била на колчићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте, рањеници се извлаче. Да ли се извлаче унапред, уназад или бочно?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Бочно, према цести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када је било то разминурање, колико је људи остало у детелини, па се то разминура?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, једно четворо. Нас су рањене извадили вани, једно четворо, ја мислим или петоро, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта, да ли су се и остали извукли тамо према асфалту и остало њих четворо?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Њих су оставили и он је њима заповедао где, шта, како да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је то њима давао инструкције за разминирање?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, тај официр на цести што је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било могуће да се без разминирања ти преостали који су отишли након те експлозије, повуку уназад и да се извуку безбедно на?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Могло се, када иза нас није било мина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било по Вама потребе да се изврши разминирање да би се извукли рањеници?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, није било потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ одговорио, ја сам га питала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменули сте оптужене Деветака, Радојчића и Девчића. Да ли сте познавали оптуженог Радојчића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто је одговорио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Радојчића, извињавам се, овог Крњајића?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Крњајића сам познавао, али га нисам видео да је са њима, не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте пре овог несрећног и трагичног сукоба имали било какав лични однос са било којим оптуженим, замерања или било каквих разлога?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, нисам имао, са ниједним нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Да ли сте се уморили, господине Герстнер, да направимо паузу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не морате, можемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да завршимо са овом страном, па после ћемо паузу.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да сте 17.-ог увече били у задрузи и сада помињете одвајање, кажете да су неки људи 18.-ог ујутру, они који су радили у пекари, одвојени.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Када се врши то одвајање, да ли само тог 18.-ог или има неког одвајања?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Одвајање навече 17.-ог а и ујутру је било одвајање, баш је Љубан Деветак једног одвојио, сада ја не знам који је, он га је посебно одвојио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

НАТАША КАНДИЋ: Када?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, то 17.-ог одвајање, 17.-ог?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: 17.-ог навече су их одвојили, њих су одвели у једну кућу посебну, тамо су они спавали и ујутру су морали ићи на тај, на посао који су радили код пекара и шта ја знам, и дрва резали и то све.

НАТАША КАНДИЋ: А ко врши одвајање, ко врши одвајање тог 17.-ог увече?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Прозивали су их.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било неког списка?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Био је списак.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је читао тај списак?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, ја не знам, не бих знао.

НАТАША КАНДИЋ: А 18.-ог ујутру, 18.-ог ујутру да ли се одвајање и даље врши по неком списку или?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте, по списку се одвајање вршило исто, имали су, прозивали су нас, ти тамо, ти тамо и то су.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли сте Ви могли да запазите, да ли има ту неки критеријум, на основу чега су ови неки издвојени? Поменули сте ове који су радили у пекари.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било још некога за кога сте мислили да је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То одвајање 17.-ог увече помињали сте неке људе који су радно.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, то су који су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, тог 18.-ог одвајање, шта су ти људи, да ли сте могли да закључите, по ком су критеријуму освајани?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Морали су се можда познавати нешто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Можда су се знали мало боље, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, када је то одвајање, прво 17.-ог, да ли има ту тог официра којег Ви помињете да иде са вама у колони?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Они су били у кухињи на састанку.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је био све на том састанку?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, био је Љубан и та два.

НАТАША КАНДИЋ: И та два официра?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када помињете, то мислите на 18.-ог, ја сам тако разумела?

НАТАША КАНДИЋ: На 17.-ти, каже 17.-ти.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: 18.-ог.

НАТАША КАНДИЋ: А 18.-ог, ујутру, јел?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ујутру, да ујутру. Ја Љубана нисам видео до ујутру, ујутру сам га видео када је изашао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то читање и прозивање је пре тог састанка, за време тог састанка или после тог састанка?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: 17.-ог или 18.-ог?

НАТАША КАНДИЋ: 18.-ог, пошто кажете, састанак је 18.-ог.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: После састанка је одвајање почело.

НАТАША КАНДИЋ: И да ли видите ту тог официра?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Док се врши то издвајање?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сетите, да ли је он читао тај списак?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, читао је, не могу рећи да је он читао, не знам ко је читао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли је, да ли је по Вашем сећању, да ли је Љубан Деветак издвојио само једног човека?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Само једног сам ја приметио.

НАТАША КАНДИЋ: Кажете да када сте стигли, аха, на првом завоју, овај на првом завоју је овај Бошко Бођанац убијен. Колико, где се налази у односу на Ваше место у тој колони, где се?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Испред мене једно, па десет, дванаест метара, тако, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га Ви претходно видели у дворишту задруге?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И шта се њему догодило?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Њих су, њих су, њега су ту боли ножем, он је био избоден по трбуху и по ногама.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте то видели?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, нисам видео. Видео сам где се туче.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га видели како изгледа када сте пошли, када сте?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Бођанца?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, како не би, крварио је, за њим је крв цурила.

НАТАША КАНДИЋ: И да ли можете да се сетите, како је дошло до те ситуације да га неко издваја, убија?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Пао је човек, клекао је, није могао више, каже, ја не могу даље, не могу више, клекао је и овако је са ногама доле и са рукама, како је био нагнут, овај један га је, кажем, из колоне шутнуо ногом и пао је у канал и пустио је рафал по њему.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте знали раније тог који га је убио, да ли сте га видели?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам на почетку када сте причали, да сте дошли до њиве и да сте стали, а онда су рекли да се иде даље. Е сада Вас ја овај питам, када су вам рекли да уђете на то поље, да ли у том тренутку неко каже, помиње мине или само каже да ви скрећете у детелину, а да се не зна уопште да ту има мина?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисмо ми знали.

НАТАША КАНДИЋ: Тај ко је рекао да скренете, ко је тај? Да ли је то тај официр?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Тај официр, да.

НАТАША КАНДИЋ: И шта он тачно каже?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Рекао је да скренемо у ту детелину, ту смо скренули и онда како смо прошли горе, онда су нас раздвојили.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, рекли сте да идете горе према овај, према брду.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Када они кажу, ухватите се за руке, пошто смо сада на основу тужиочевог питања, овај, видели да има седамдесет метара од цесте до те мине која је експлодирала, када он и ко каже у тренутку да треба да се ухватите за руке и да разгрћете?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, једно ушли смо једно двадесетак метара можда, онда су нас раздвојили и држали смо се за руке.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, то је скоро, значи педесет метара пре него што, овај, сте наишли на мину?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, да, тако.

НАТАША КАНДИЋ: Е сада када сте рекли малопре, овај, стали сте, а они су рекли да идете даље.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: На који тренутак, у којој ситуацији се догађа, да ли то када улазите у детелину, када видите мину или када долази до експлозије?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Када смо дошли до мина, када смо дошли до мина, ми смо стали.

НАТАША КАНДИЋ: И ко каже да идете даље?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Тај је са цесте официр викао да идемо даље, шта се чека. И у том моменту је дотрчао тај војник и гурнуо је.

НАТАША КАНДИЋ: Е сада, да ли га он гура у вези са тим да ви идете даље или је то неки други разлог?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Он је њега гурнуо, он је ишао са тим да овај падне на ту шпагу, на mine.

НАТАША КАНДИЋ: Само овај, ја се извињавам, ако могу још ово. Значи, када сте ви стали, када он каже, идите даље, онда у том тренутку тај удара Краљевића, гура Краљевића да крене?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, он је дотрчао и гурнуо га.

НАТАША КАНДИЋ: Добро. И само ми још реците, ко је тај који каже, овај, који каже и показује како ће се вршити то разминурање? Да ли је то, да ли је то тај официр који иде са вама из задруге до детелине, који каже, идете?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, то је тај.

НАТАША КАНДИЋ: То је тај?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте га Ви виђали раније у задрузи или на неком другом месту?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, можда сам га и виђао, не могу Вам на то сада.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је било, да ли Ви, овај, да ли је он могао бити неко из «Душана Силног»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га то и питала. Да ли сте могли да определите којој формацији припада?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не могу, када не знам, чујте, ту је било свакакве војске. Гледати ко где припада, то, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Шта је за Вас било одлучујуће да Ви кажете овај да га стално помињете као официра?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, зато што је био официр и имао је, кажем, тај опасач је имао, знам како је, био сам у југовојсци и служио сам, знам како изгледа официр.

НАТАША КАНДИЋ: Овај, када су Вас изнели у тај канал, да ли је, овај, да ли се ту још увек налазе тај официр у том возилу који се зауставља и пита шта се то догодило?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А где се, да ли видите тог официра о којем говорите?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Видео сам га из минског поља и чуо сам када је рекао да рањене, да се прекине са тим и да се рањени изнесу вани и онда је он сео и отишао.

НАТАША КАНДИЋ: Не, то овај официр који је дошао.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Али ја Вас питам за оног официра који из задруге иде са вама до поља и који наређује после да се настави разминирање, питам, да ли га видите, где се он налази када сте Ви изнети?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: На цести, на цести.

НАТАША КАНДИЋ: На цести?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли он разговара са овим официром који долази са стране?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Разговарао је, чуо сам.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли се Ви сећате овај, ко Вас је уносио у камион, ко?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Наши дечки.

НАТАША КАНДИЋ: Да, ови који нису?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Који нису били рањени.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли можете да се сетите, ко креће, да ли у том камиону има нека кабина, ко вози тај камион?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Тај камион је возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки мештанин?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте, «Трнда» га зову, сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није битно, ако не можете да се сетите нечега.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то знате по надимку.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Возио је камион у «Борову», знам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Трнда» и не морате да.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: По презимену баш сада.

НАТАША КАНДИЋ: И само још ово, када се враћате први пут овај, када се враћате из Шида и када сте у амбуланти, да ли долази неко од српских мештана, да ли долази да Вас посети или неко од официра или неко?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Официр је био један, кажем, капетан који нас је натерао да своју крв бришемо, каже, неће они брисати нашу крв.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где то, у Шиду?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: У Шиду у амбуланти.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, али када сте се вратили у Ловас, да ли Вас неко, да ли виђате некога, да ли долази Деветак да види шта се са вама догађа, да ли Девчић, неко други?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Деветак није био, ја мислим да је Девчић био, нисам, да је Девчић био дошао.

НАТАША КАНДИЋ: Само да се вратим на још нешто. Ви скоро значи шест, седам дана радите, цепате дрва, да ли је за време тих дана било неког одласка мештана, односно Хрвата на бербу грозђа? Да ли сте видели, да ли је било одлазака?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваша жена ишла у неке радове?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, ишла је касније када смо, када се то већ смирило, када су четници отишли ван, онда је она мени причала, јер ја сам био осам дана у Митровици у болници. Не знам шта се дешавало после, знам опет тај дан што је било и ових пар дана пре.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите нам само, да ли сте Ви свакодневно носили белу траку?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А Ваша супруга?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: И она је исто.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је Вама рекао да ставите белу траку?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Рекли су ови што су ми дошли у претрес куће, војници ти.

НАТАША КАНДИЋ: Помињали сте Тепавца.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Били су ови из «Душана Силнога», они су баш били у претресу, био је неки ћелав.

НАТАША КАНДИЋ: А да на кућу ставите белу ознаку?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, они су то и рекли.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћемо сада паузу да направимо да би сведок се мало и одморио?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 12 часова и биће настављен у 12 часова и 20 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 12 часова и 32 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете сведока да уведете. Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добар дан. Ја ћу Вас прво питати за разлику од претходних, могу ли директно или преко Вас, како Ви кажете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја увек прво допустим директно, па ако видим да нешто није у реду, онда реагујем.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, хвала. Пошто је објективно господине Ловро, да ли је тако, прошло доста времена од оиог догађаја, време чини своје, брише неке детаље, сазнања и тако даље, Ви сте до сада уз ту констатацију, па прелазим на питање, више пута давали изјаве, пре ове изјаве претходна је била 2007. године коју Вам је и суд предочавао на неке околности и ја на те околности то чинити нећу. Ја Вас у светлу ове констатације питам, да ли сте пре давања ових изјава или након тога, али у сваком случају пре данашњег сведочења, на хрватској телевизији гледали неки филм или репортажу која је имала за тему овај догађај?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисте?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам, нисам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли сте, то је опет опште питање, да ли сте у вези детаља овог догађај и данашњег сведочења, разговарали са неким, подсећали се и тако даље, у вези неких детаља опет у вези догађаја?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Није ми потребно, био сам тамо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, ја Вас ово питам, с обзиром на она питања и нејасноће и контрадикторности ранијих изјава и садашњих, немојте се љутити. Ја сам бар стекао утисак да се неких детаља сећате боље данас после осамнаест година, него одмах након догађаја. Можете ли то да објасните и рекли сте овде, био сам у страху онда када сте давали први пут, па се нисте сетили. Ја дозвољавам то.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесам, јесам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дозвољавам ту могућност. Данас немате страх, у Београду сте, немате потребе.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Зашто бих имао страх?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, кажем, још мање сте требали пред својим органима да имате страх.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја се надам да немам, иако су ми они иза леђа који су ми били 1991. године, пуцали у леђа.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли можете да препознате те који су Вам иза леђа пуцали у Вас?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, рекао сам Вам, двојицу које знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисам Вас најбоље разумео, ту је суд, ја бих волео да поновите.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Рекао сам за Кресојевић Илију и за.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, да, опростите. Али они нису овде, зато сте ме збунили.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Добро, ја не знам ко је ту, али ето.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. И раније у изјавама, а и данас, говорили сте, четници, па сте нешто детаљније у изјави пред истражним судијом, мада је то било у Вуковару 20.10., ако сам добро разумео 2007. године, рекли да «у нашој амбуланти» ја мислим да је то на страни, не знам судија, Ви ћете пронаћи то, али први, други, трећи, четврти, пети пасус, на другој страни ове изјаве, ове замолнице, «у нашој амбуланти у Ловасу следећу ноћ нас је заправо спасио доктор Качар».

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли знате, ха, ајде нећу то, «од наших локалних четника». Ја Вас сада питам, по Вашој формулацији, који су четници, који су локални четници, да ли таквих формулација има?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Четници су они који су били обучени у четничкој одори и имали су и означја четничка.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако искључимо оно што Вас је и суд данас питао, да сте једино Ви видели «Душан Силни» на неким униформама, ово, оно, ја Вас сада питам, за ову Вашу формулацију, локалних четника. У чему су се разликовали локални четници и ови који нису локални, а четници су?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја локалне нисам назвао четницима.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Овде пише на петој, зато и цитирам.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, ја сам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: «Качара од наших локалних четника који су нас канили», претпостављам, хтели, јел, то сте мислили, «поклати»?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Од четника, не од локалних, од четника који су дошли.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја се служим и ћирилицом и латиницом одлично, верујте ми, пише ово овако, а сада, ја зато и питам, јер ако има разлике, ја бих Вас даље питао, каква је разлика између домаћих усташа и оних усташа, да ли ту правите разлику? Рекли сте једном да су Вам у

Сремској Митровици, неко Вам је рекао капетан неки, усташку крв не чистимо и тако даље. Значи, они су сматрали да сте Ви усташа?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не у Митровици, у Шиду.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У Шиду. Не можете разлику да направите?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Молим?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не можете разлику да направите?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Какву?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово што сам Вам.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Разјасните ми питање.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево, ево код овога, када су вас неки канили поклати, а доктор Качар вас спасио, да ли сте Ви видели, ко вас је то канио заклати?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам, лежао сам на поду.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Логично.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Али пуцало се около.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али сте овде рекли - од локалних четника, зато Вас и питам, не бих Вас питао уопште.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, за то локално не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Значи, ово није тачно што?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: За локално не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сигурно, добро, хвала. Ја само да напоменем да су Вас саслушавали Јадранка Курбал, значи истражни судица Жупанијског суда у Вуковару. Добро. На истом записнику у трећем ставу, стоји Ваше објашњење, «ујутру 17.10. ушао је у ту нашу просторију Љубан Деветак и нешто је рекао чувари, након чега је отишао, а тај чувар нам је приопћио да идемо брати грожђе»: Данас сте нешто мало другачије рекли, да све чули да је Љубан рекао да идете брати грожђе, па сада ја питам, шта је тачно?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, он је рекао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте ме разумели?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, он је рекао да идемо брати.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Он је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово 17.10. ујутру, да ли је то нека грешка, јер овде данас спомињете 18.-ти?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: 18.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А 18.10.?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, овде је унето 17.10.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, да, можете ли то када кажете ујутру да определите, које је то време? Ујутру је од 6 сати па до 10, рецимо и које је време када сте били на минском пољу? Ово Ваше виђење, зато што имате мало специфично виђење.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, могло је бити око пола десет.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Око пола десет?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Око пола десет, девет, пола десет.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То значи да сте тамо после 12 били на минском пољу? Мене то тај.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, око 12., после.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала, хвала. Вратимо се на то, брати грожђе. Да ли сте Ви чули да је Љубан Деветак рекао Вама или том, како Ви рекосте, официру са три звездице, лепо сте објаснили овде, који вас је све време пратио и издавао тамо налоге и тако даље, рекао и шта је рекао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Он је рекао том официру да нас поведе, да идемо грожђе брати.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви сте то чули?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам чуо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како онда причате да је рекао, а нисте чули?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Пошто је тај официр рекао, каже, хајмо, идемо сада брати грожђе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли рече он, рече ли овај Љубан?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, није рекао то.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, како онда Љубан рекао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, ко му је рекао?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А Ви претпостављате да је Љубан рекао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па тако реците, тако реците. Нико од Вас не тражи овде да не знам шта, него оно што знате, значи ако не знате. Објаснили сте да на том састанку тамо када је Љубан иступао, нисте били.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Него сте чули од некога да је он сам рекао да је сада Бог и батина, тако сте Ви рекли?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Тако је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од кога сте то чули?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Од Мујић Ивице који је био на састанку.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Од Мујић Ивице?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли сте чули нешто од Адама Рендулића?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисте?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли знате уопште, ко је Адам Рендулић?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта ради Адам Рендулић у Ловасу у то време, а шта сада?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Директор је, директор је био задруге.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је и сада?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па и сада је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли знате да је тај Адам Рендулић давао неке кредите за подизање, за куповину беле технике и тако даље, у то време?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, нити ме интересује.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви нисте корисник тих кредита?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Данас сте, а и раније сте то поменули, а посебно данас, да је било неких преговора. Ви нисте учествовали у тим преговорима?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате како се одиграло, који је, ја Вас то нећу ни питати, добро, али сте чули да је било преговора?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, преговора је било.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Чули сте или сте учествовали у предаји некаквог оружја у другом, суседном селу, станици полиције, претпостављам?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Чуо сам за то оружје.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ви нисте учествовали у томе, јер нисте ни имали оружје?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам имао, имао сам када сам ишао на стражу, мењали смо се, остављали смо један другоме.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Који калибар, какво оружје?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Калашњикове.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Калашњикове?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате одакле је набављен тај калашњиков?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Одакле да знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Питам само.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Кажем.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На питање суда, Ви сте рекли овде данас да сте такође чули да је у то време командир полиције Милан Девчић. Ја Вас питам, од кога сте чули и у које време? Да ли можете да се сетите, ако не можете, ником ништа.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, ја сам њега видео у униформи, Милана Девчића тамо, у маскирној униформи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У маскирној?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је имао полицијску неко време?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам полицијску униформу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само си у маскирној?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је стајало да је командир или није писало?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не сећам се, не могу рећи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли Вам је он саопштио или ко Вам је, Ви сте рекли да сте чули. Од кога сте чули?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, чуо сам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али, у које време и у које време, ако може, ако не може, причало се.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Није се причало, него био је.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ко, ко?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: И видео сам га тамо да је био.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, да, у униформи, али ко, за командира, да ли сте га видели као командира, да ли сте били код њега на саслушању?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, не, нисам, нисам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е па то, непосредно.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Неко је, а ко? Да ли можете, ако не можете.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро је, хвала. Пре него што пређем на овај списак и Ваше констатације, још једну констатацију да поменем и да Вас приупитам, рекли сте данас по намерама ових што су вас водили, они су нас увели, хтели су нас све побити.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Истина.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја Вас питам, шта их је спречило, да ли можете да кажете?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Спречио је тај капетан који је наишао са ландровером и рекао је, иначе би сви остали тамо. Са том намером су ишли.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То око 12 сати, да не види нико?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, нећу те детаље, то ћу код оцене исказа.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да не види нико. Нико се није смео по селу да шета, у то доба.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: На питање суда, Ви сте рекли, морали сте ставити беле траке око руке, морали сте то обележје и на кућу. На поновљено питање, одговорили сте, само се то односило на Хрвате. Да ли је тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су сви Хрвати то морали да носе по селу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сви?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Сви.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, да ли познајете ове људе из Ловаса и шта су они у то време радили, Римар Мирослав, Кесер Ђука, Ђаковић Марија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сачекајте да одговори.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, да, ја сам мислио да прочитам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Човек се не изјашњава.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Кога?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Римар Мирослав?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли га знате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је он Хрват?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта је радио?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Како шта је радио?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта је радио у то време?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам шта је радио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате? Кесер Ђука?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Шта је он радио и да ли је уопште радио у то време?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Како мислите на шта циљате шта је радио?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ах сада на шта циљам, пустите то, него ја питам, ако знаш, ако не знаш, ником ништа.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам шта је радио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, добро је. Ђаковић Марија? Да ли је она Хрватица?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је она негде радила у то време и шта?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате? Пемпер Мирко?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знам га.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је Хрват?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја мислим да није.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Није?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А где је радио, да ли знате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: У задрузи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: У задрузи? Аха, а за ове нисте сигурни пре тога, јел? Балић Љубица?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је Хрватица?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Брајковић Фрањо?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, шта; знате га?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кесер Мирко?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Знате га, Сомборац Владо?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Лутровић, можда грешим, Антун?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Палијан Јосип?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Кувеждић Јосип?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Рудић Златица?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Балић Жозефина?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Стварно не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не? Ловрић Катица, ова рођака нека Ваша, Ловрић, није, Ловрић Катица?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате? Ове које знате, јесу то све Хрвати?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су радили у задрузи у то време, да ли знате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не знате? А рекли сте овде да сте ишли на принудни рад. Да ли сте их виђали тамо?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, нисам ишао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А где сте Ви ишли, а они нису?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: У задругу, него по селу, чистити, рекао сам и свиње скупљати по селу и цепао сам дрва и то сам Вам рекао, нисам радио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: А да ли сте за ово време док сте радили, одлазили по селу, виђали ове људе?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Како да их видим у дворишту сам био затворен и цепао дрва.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али када идете на посао, када се враћате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, нема шетања по селу.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како видесте све остале Хрвате који носе беле траке?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Када су радили са мном.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само ови који су радили, а остали?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, сви су носили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сви су носили?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли су носили ови?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Јесу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Сви су морали имати.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И ови су носили беле траке?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ако Вам ја предочим изјаве неких сведока, управо да они нису носили, кажу да нису носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, с обзиром да човек.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не, не, ако, судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, немојте.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ми смо морали сви носити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да човек каже да их није виђао, те људе које сада спомињете, онда не може ни знати да ли су носили или не беле траке.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја сам питао, да ли су сви Хрвати носили и сведок је одговорио. И питао сам, јесу ово Хрвати, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, за оне које није виђао, не може ни да каже да ли су носили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро, судија, суд ће да цени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће суд да цени.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је, ја зато и питам, све ово питам да би суд ценио, а не да бих ја, ја сам оценио већ.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја кажем, сви су Хрвати морали носити беле траке.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако је и ово су Хрвати.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Зашто онда и ови не би носили беле траке?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, чули смо одговор од једног сведока овде, да нису баш нешто лојални Хрвати, али су радили у задрузи. Али добро, Ви то не знате, ја Вас не питам оно што не знате, нити тражим од Вас да

одговорите. Судија, Ви сте га сјајно питали неколико пута, што је Вама потребно, суду претпостављам за оцену и ја више немам питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље. Изволите.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Господине Герстнер, ја бих остао код овог дела где сте рекли да сте били задужени за сечење дрва у задрузи.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Од када сте почели да радите тај посао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Трећи дан.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Трећи и радили сте га, где сте га радили тачно?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: У дворишту задруге.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: У дворишту задруге и радили сте га у ком периоду? Да ли сте га сваког дана радили?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам сваки дан.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Колико?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Два дана сам радио и онда сам опет после ван, по селу смо ишли.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: А та два дана када сте радили, који временски период сте радили?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Од јутра до два сата, до, не знам сада точно време.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли сте добијали неки оброк у задрузи?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Не?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Добијали смо крух када смо ишли кући, добили смо крух.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: А да ли сте виђали тамо Аницу Миљковић, да ли је радила она нешто, да ли познајете Аницу Миљковић?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знам је, али је нисам виђао.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Нисте је виђали?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Друга ствар коју сте рекли, рекли сте да сте, да Вам је познато да људи нису убијени током напада, него су убијени после тога. То сте данас рекли на питање председника већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја нешто се не сећам да је тако рекао. Молим?

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли остајете, дакле, извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ми у сећању, али ако сведок је тако рекао, може да се изјасни поново.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, нисам ја то рекао.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Такође сте током данашњег исказа рекли да су све хрватске куће морале бити обележене.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесу.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли сте то рекли?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли сте Ви имали прилике да обиђете цело село Ловас?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Како онда знате да су све хрватске куће обележене?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Наредба је дошла, па ко не би ставио крпу, па убили би га.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Како знате да су све куће хрватске биле обележене?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, не знам ето.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли Вам је то неко рекао, да ли сте видели?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ове знам које сам видео успут до задруге.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, рекли сте да живите.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: И по селу док сам ишао.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Рекли сте да живите у Долу, то је део Ловаса?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Колико има српских кућа у Долу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нема ниједна.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Како онда знате да нису и српске куће биле обележене белим тракама?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, нисам то ни рекао. Ја сам рекао да хрватске куће су морале бити обележене.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро, а не знате да ли су и српске куће морале бити обележене?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Добро. Такође сте рекли да приликом напада на село, није пружан отпор.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Колико сам ја разумео, опет Ваш исказ је да сте Ви током напада на село, били у подруму?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесам.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Како знате да није пружан отпор?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знам, зато што оружја није било, нико није имао у селу.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли Вам је познато да је током овог поступка утврђено или постоје искази да је страдао један, једно од лица које је вршило напад на село?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Кажете да није било оружја у селу.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Кажете да сте учествовали у стражама?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Докле су даване страже?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, једно седам дана пре него је предано све.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли је донета одлука да се прекине са давањем страже?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ко је донео ту одлуку?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, наши људи у селу.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Који су ваши људи који су донели ту одлуку?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јозо Милас.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Кажите.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јозо Милас.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли сте били присутни на састанку на коме је одлучено да се престаје?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ко Вам је пренео да је био тај, да је та одлука донета?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Пренешено нам је.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ко Вам је пренео?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, човек који ме је дошао заменити на стражи, рекао да тога више нема, оружје се предаје, јер се на преговоре ишло, да ће војска мирно проћи и тако је било.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли знате, који је био захтев војске упућен према селу Ловас?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да војска мора проћи кроз село.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли вам је тражила војска неко оружје, да ли Вам је познато то?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Не? Рекли сте да у селу Ловас није било ни припадника Збора националне гарде ни припадника МУП-а Републике Хрватске.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Тада није било.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Када их је било?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, било је пре месец дана, нема месец дана, двадесет дана.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Ко је био?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, било је једно десетак људи дошло.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли су били униформисани?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Били су два, три дана.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли су били униформисани?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Шта су имали од оружја?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Пушке су имали.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли су имали неко теже наоружање?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Да ли је било у селу Ловас зоља, ако знате шта је зоља?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам. Знам шта је зоља, али не знам да је било то.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: И на крају само последње питање, да ли знате да читате ћирилично пиемо?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знам.

Адв. ИГОР ОЛУЈИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Господине Герстнер, како, само бих једно питање, на питање председнице већа да ли сте чули ко је командовао нападом рекли сте да су Грковић и Крњацић са њима дошли.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: Можете ли нам рећи, овај, од кога сте то чули, или пак имате неких непосредних сазнања о томе?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, по селу се причало да су они довели тог.

Адв. ВОЈИСЛАВ ВУКОТИЋ: А не можете ближе да определите ко је то причао и у које време? Ништа, хвала. Само сам то хтео да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Сведок је данас изјавио како је чуо да се један рањеник након експлозије у минском пољу обраћа резервисти рекавши му да га убије, да му на неки начин прекине муке, а да је резервиста одговорио да они нису дошли ту да убијају.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, не, он је њему одговорио «пати се, нећу те убити», тако сам рекао. Јесте.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Ја бих молио да се види добро, али ако је већ тако. На којој удаљености се сведок налазио од тог рањеника и на крају од тог резервисте?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја?

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, резервиста је био једно, они су већ пришли ближе нас, па, једно 10 метара тако, сад не знам ко је викао, али углавном је викао каже «дођи, уби ме, пола ме», «нећу, каже, пати се», то му је одговорио.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: На којој удаљености сте се Ви налазили?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: 10 метара.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: И њихова међусобна раздаљина је била исто 10 метара?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: И који је то тачно моменат био, кад се то десило да сте чули тај разговор?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: То је било после те пуцњаве.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: После пуцњаве?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Реците ми то минско поље колико је отприлике широко оно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало прецизније.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: 45 – 50 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли мислите на парцелу целу?

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Парцела којом су се они кретали, тачније детелина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, па, то је нешто друго, минско поље је.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Да, добро, слажем се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хтели сте да питате та ливада на којој је била та детелина, димензије.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Управо то, управо то, тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: 40 метара.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: 40 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Широка је ли?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дугачка?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Дугачка једно 80 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Сад ми одговорите где сте се Ви налазили на тој парцели приликом кретања, средишњи део, са стране, или где?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Мало више од средине.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Мало више од средине?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Вишље горе десно.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: И Ви сте, како сте мало пре рекли, успели само како покретом главе да видите где се налазе војници, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, па, нормално. Лево сам доле погледао и видио сам, јер то је овако укусо брдо, ја сам био горе на брду, они су били испод.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Моје следеће питање је након дешавања у минском пољу док сте налазили у амбуланти, да ли Вас је неко чувао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Е, па ту нас је Качар спасио што је довео резервисте да нас чувају они. Зато и кажем да су нас хтели четници поклати, они су имали са њима проблема вани, то се чуло унутра.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Значи, да ли су Вас резервисти чували? Јесу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја бих молила господина да нам каже да ли је јутро 18-ог октобра он нешто издвајан из те групе која се налазила у задружном дворишту, пошто је ту провео ноћ, да ли је ишао да ради неки посао, да ли је одвојен одатле био?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ПРЕДРАГ МАРИЋ: Не знате, не сећате се? Не знате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли Ви имате надимак «Јоца», «Јова»?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: «Јоја».

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: «Јоја», да ли Вас зове неко можда «Јова»?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Како?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: «Јово»?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Не. Добро. Ја бих замолила сведока да нам објасни, везано за ову разлику коју је определио дајући свој исказ око четничке униформе и нечега што није четничко, па је рекао да четничка униформа има нека четничка означја, да ли може да прецизира која означја?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, имали су на капи четничкој.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Јако сам Вас слабо чула господине, извињавам се.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: На капи су носили кокарду.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: На капи кокарду, а натписе те?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: «Душан Силни» су имали, писало.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је то фолклорни састав четничког обележја исто, по Вама, по Вашој процени, Ви сте дали такву поделу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су имали ови резервисти на капама?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сведок познаје господина Мујић Ивана?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Познајем.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли је са њим био у минском пољу критичном приликом?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли можете да определите колико далеко од Вас се налазио? Односно како је био распоређен у односу на

Вас, пошто сте рекли ко Вам је био са леве и са десне стране, па онда у том смислу.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: То сам рекао, не знам где је он био, горе, вишље или ниже, нисам сигуран, не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Горе више у односу на пут, само просто то покушајте.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: А, не знате.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Где се налази уопште не знате том приликом?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро, хвала.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Само сам видио кад су га износили.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Кажите ми, молим Вас, Ви сте у моменту напада 10-ог – 11-ог били у свом подруму, подруму своје куће?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 10.10.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: 10.10., извињавам се, били у подруму своје куће, будите љубазни кажите ми кад сте из подрума изашли?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Како?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Да ли сте све време били у подруму или сте излазили, обилазили село, па се вратили у подрум?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, из дворишта никуд нисам излазио.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Значи први сусрет са људима који су дошли у село био је онога момента како сте описали кад су дошли у Ваше двориште.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Други дан, други дан.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Сутрадан?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Сутрадан.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Пре подне или по подне?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Пре подне.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: То је значи био 11., 12-ог се Ви јављате у Задругу, је ли тако? Ако тако могу да закључим.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: 13.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Други дан сте рекли да сте отишли.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Трећи дан, трећи дан.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Трећи дан од напада, значи 13. одлазите у Задругу.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Радите колико дана тамо? Два дана?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Четири дана, два ту и два вани, до 17-ог.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И два у?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Два вани преселили и два унутра.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Добро и само бих Вас молила да ми кажете везано за Ваш део исказа где сте казали да су четници ушли први у село, имали су на униформама натпис «Душан Силни», да ли је то Вама лично и непосредно познато или је то оно што се причало по селу па Ви чули?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, ја сам њих видио.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Где сте их видели и кад?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Имао сам пуно прилика и док су ме тукли.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Господине, питам само за дан напада значи на село, дан уласка у село?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Дан напада нисам никога видио.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: И не знате ко је први ушао у село?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Или знате? Лично Ви?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 11. октобра је ли Вас неко тукао од тих људи?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог 11. октобра кад су дошли у Ваше двориште са Зораном Тепавцем, да ли Вас је неко тукао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Је, је у подруму.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Ја бих само молила судија ако сте Ви вољни да га подсетимо на део исказа сведока Тома Златка који говори о неком изласку то јутро, да се носе неки столови чини ми се у неку другу зграду, па спомиње са Јоцом сам ишао, да ли је то он, пошто сведок рече да се не сећа да је то јутро излазио, да ли је то он у питању или неко други?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви тај дан износили неке столове или нешто са неким?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Други или трећи дан ишли смо по кревете.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Питам господине оно јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, оног дана, значи 18.октобра ујутру да ли сте нешто износили?

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Са Тома Златком?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, не, нисам, не.

Адв. ГОРДАНА ЖИВАНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Рекли сте да су четници носили, на капи су носили кокарде, да ли можете да нам кажете какве су капе биле? Каквог облика, које боје?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, онако раширено, као прије што су биле ове, само што су они то раширили онако и то је.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Које боје су биле?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: СМБ. Како ко, било је, било је и других капа.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Шта је Петроније био, четник или добровољац?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Четник.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је и он имао на униформи, да ли је и на његовој униформи писало «Душан Силни»?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Шта је Коста био, четник или добровољац?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Четник, четник.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је и на његовој униформи писало «Душан Силни»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сад Ви правите ту, он никад није помињао неке добровољце, причао је четници и резервисти.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја морам да укажем на његов исказ који је дао 20. новембра 2007 године у присуству у Жупанијском суду у Вуковару где је рекао цитирам: «Чуо сам да је један, да један од њих има надимак Коста и видио сам да је убо ножем мог кума Златка Тому», данас је изменио исказ.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Исто сам и данас то рекао.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја Вас молим да прецизирате кога сте видели да је убо ножем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам ја Вас то питала, нешто друго, јер сведок никад није помињао неке добровољце, помињао је четнике, помињао је резервисте, ја сам га питала да то појасни, кад је појашњавао четнике он каже то сматра ови из «Душана Силног», е сад зашто Ви онда правите то питање да ли је четник или добровољац, то сам Вас питала и Ви ми сад нешто указујете што нема везе са тим што сам Вас ја питала. Где је сведок и када помињао неке добровољце, је ли има то негде у исказу?

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Не, ја хоћу да чујем шта је био Коста, шта је био Петроније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, а зашто питате да ли је био четник или добровољац, на основу чега то питате?

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па, он их је разликовао по униформама, по начину облачења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али какве везе има, он је правио селекцију четник и резервиста, није правио добровољац.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: У реду, онда ћу изменити термин па ћу питати, значи шта је Коста био добровољац, резервиста или четник?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Четник.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Како је он био обучен?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Исто као и други четници.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Пошто сте рекли да су носили маслинасте, шарене маскирне униформе, из чега су се састојале те униформе? Да ли су биле из једног дела или из колико делова?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, ја мислим из два.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Из чега су се састојала та два дела?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само конкретизујте то питање, на шта се односи, на коју ситуацију, јер он је човек причао да је виђао различите униформе у различитим приликама, па сад.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Причамо о јутру 18.10.1991 године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако, прецизнији будите.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да. Шта је Петроније носио 18.10.1991 године? Шта је имао обучено на себи?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Он се распознавао по капи, имао је капу онако једну округлу са ресицом.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Хвала. Шта је Коста имао на глави?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, не знам, капу ваљда.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли се сећате како је Петроније изгледао висина, дебљина, тежина?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, једно 70 кила, 170 висок, тако.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Боја коже, тен?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, онако таман тен.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је имао браду, бркове?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро. Какву је униформу имао, да ли је имао, шта је имао на себи обучено, у чему је био обучен?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: У шареној униформи, маскирној.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Из колико делова?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, нисам бројао, нисам имао времена.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли је била летња, зимска, каква?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не разумем се у униформи.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли можете да опишете Косту? Висина, тежина?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Он је био нижи од њега, а тежина је ту негде.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: А како је Коста изгледао, боја коже, да ли је имао нешто карактеристично по чему сте га запазили?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: По батинама.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Нисам чула, извињавам се.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: По батинама.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Па, је ли Вас он тукао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки опис је ли имате тог лица да се сећате или?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, немам баш неки.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Да ли Вас је он тукао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Је.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова појашњења која Вам бранилац тражи, а и Ви сте господине Герстнер по замолници причали да је Коста убо Тому Златка ножем, данас помињете Петронија, па је ту остала нејасноћа ко је од та два лица и да ли Ви можете сигурно да тврдите?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Петроније, Петроније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је остало нејасно зашто сте онда ако је Петроније, овамо сте помињали по замолници нашег суда, а пред судом у Вуковару да је то Коста убо Златка Тому.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Кажем Вам да нисам био спреман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, је ли то нисте сигурни или?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Био сам на лечењу и лечен сам, психички нисам био, зато нисам чак ни имао вољу да идем, али ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: У ком периоду сте лечени?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Лечим се ја још од 1991. године.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Нисам чула, извињавам се.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Од 1991. године се лечим стално.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: До када?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Стално се лечим.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Која Вам је дијагноза?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Још и дан данас, ПТСП.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Ја стварно нисам чула.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: ПТСП.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Шта то значи, није ми познат термин? А где се лечите, да ли може да се зна?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: У Вуковару.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: У некој институцији?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, у Вуковару у болници.

Адв.БРАНИСЛАВА ФУРЈАНОВИЋ: Добро. Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље, има ли питања неко? Љубан Деветак, изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан. Госпођо председнице замолио бих да сведок мало појасни та дрва што спомиње да је цепао од 13. на даље и та два дана, колико је то он дневно цепао дрва? Колико један човек може за један дан да исцепа, за једно радно време дрва?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: То нису чак ни дрва била, то су била од неких бачава, од буради даске па сам ја то прецепљиво.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: За које намене је сведок цепао дрва?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: За кухињу.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ложило се, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Специјално ложиште за казане?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Казани су били, казани.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добро. Да ли сведок познаје Антоловић Паву званог «Кувар»?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је тада Антоловић кувао у Задрузи?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не бих знао, не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја онда имам само једну малу примедбу госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Завршите с питањима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, после ћу заборавити, ако може, ако сведок, доказаће се да је кувар, овај, Антоловић кувао тих дана од првог дана, једино ако је сведок био у завади с њиме онда није могао да добије јело од њега, јер га је било срамота да једе ту, а нема логике да су сви други јели осим њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Деветак, има овде у овом предмету много битнијих питања него тај кувар и да ли је био.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Од нас јело нико није добио који смо радили. Добивали смо крух кад смо ишли кући, то сам казао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: За овог Римара Мирослава смо чули сведока да га познаје, па бих питао да ли познаје и Миљковић Милана?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Познам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли их је сведок видео 18-ог у тој згради баш где је и кухиња и менза, она просторија лево где је канцеларија?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Миљковић Милана?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сведок познаје Лукетић Јосипа и његовог сина, не могу се сетити како се син зове.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Познам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зна ли сведок да је, овај, да су обојица били затворени 17. на 18. као и он?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли то намерно не знаш?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Намерно не знаш?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, немојте тако, ако не зна ту је било пуно људи, не може сад сваког ни да зна.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, то су му комшије госпођо председнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, Ви питајте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Карактеристично је отац и син који су комшије и који су после истерани из Ловаса, не могу живети у Ловасу зато што су били југословенски настројени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље са питањима, а примедбе ће те на крају.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А заборавићу, морам одмах.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Они моји суседи нису.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ако сам ја добро разумео сведок је рекао да станује у Долу.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја бих питао сведока следеће, кад се крене из села па се пређе ћуприја, она преко канала, па задња кућа с леве стране, чија је кућа?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Од Анте Сабљака.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Од Анте Сабљака.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Пре тога? Нешто нижа од те Антине.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Лукетић или Лутровић.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јосипа.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Лукетић Јосипа и његовог сина, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А Лутровић је на брду?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Добро, кажем ја сам десет година у Ловасу, по презименима слабо знам људе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја разумем, сведок је из Опатовца колико сам ја разумео.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, тад сам из Ловаса, 10 година сам живео.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: ОК, у реду, у реду, али зато и питам, ова кућа крај које свакодневно пролази се, значи то је та кућа од тих људи, да нису комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро сад то Ви сведочите господине Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не сведочим, него сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега питајте, он ће да одговори.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Обзиром да је сведок одрастао на селу, а ја знам поуздано да је и у Опатовцу било винограда, па бих га молио да нам каже да ли зна шта је берачима потребно за бербу грозђа?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја особно нисам брао грозђе, потребне су им шкаре сигурно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Виноградарске шкаре или евентуално ножић неки, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је неко од вас који сте били, нажалост затворени у том дворишту Задруге, добио шкаре и ножић за брање грозђа?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Није нико.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није нико, али је битно да је Љубан Деветак рекао да се иде брати грозђе, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Тако је речено.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да. То кад сте се вратили из Шида, овај, у амбуланту у Ловасу код доктора Качара, да тако кажем условно, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То вече се добро сећаш?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мислим у смислу да ли си био под, осим стреса да ли си евентуално у коми био односно полусвести?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам био у коми, био сам рањен али нисам у коми био.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Претпостављам да ниси могао ни спавати безбрижно, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ко би спавао поред оне пуцњаве.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи пуцњава је била велика испред амбуланте, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли било пуцњаве или није?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Је, је, било је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сведок сећа, односно да ли познаје Девчић Божу? Не Мићу него Божу, његовог оца.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли се сећа сведок да је Девчић Божо са једним њему непознатим човеком Глушцем Ђуром из Шида први дошао у време те пуцњаве у амбуланту?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, не сећам се.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, мало пре сте рекли да нисте били под, у неком полусвесном.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нисам, али ту где смо ми били није био.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте ли били у истој просторији?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ми смо били у чекаони на поду доле.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Са Максом јесте ли били у истој просторији?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Са овим Пеулићем Стјепаном, Максом, причамо о истом човеку, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да, да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, је л' се не сећате да је он љубио руке Девчић Божи и говорио да га сам Бог послао'

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам ја то, не бих улазио у то, не сећам се, не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не сећате се кад сам ја налетио одмах после њих након два минута?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, да ли сведок, да ли сведок мисли да би та пуцњава нестала самим ауторитетом Качара или је ту ипак неко интервенисао још из села?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, али знам да је Качар био тај човек који је звао и да су дошли резервисти нас чувати.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А нису ли резервисти пуцали?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, нисам био вани.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи то нисте чули, ово друго сте чули.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Пуцњеве сам чуо, али нисам био вани.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли Ви стварно мислите да би мештани Ловаси Качара оставили на цедилу тамо? Да сад не говорим башка и вас рањене, ево прво да кажем обзиром да је он Србин, њега као Србина, да би неко из Ловаса оставио нека погине, зато што штити вас Хрвате који сте рањени, је ли Ви то мислите озбиљно или нећете да кажете?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Моје мишљење ћу задржати за себе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е, па, и то је одговор, и то је одговор. Сведок, ако сам добро забележио изјавио је да је чуо од жене да сам ја дао пропуснице кад су се исељавали у децембру месецу, је ли тако, односно у просинцу, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Тако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је први случај да сам ја давао пропуснице, али нема везе.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, она је дошла.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли сте чули од некога, овај, да сам ја исто у то доба исељавао Србе из Пакраца и Вировитице да би дошли у Ловас уместо вас Хрвата?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Приче је било да, то сам чуо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хвала, добро је, истрага каже.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да би морали изаћи из села, да би они могли да се населе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је, тако је. Исто сам ја то организовао тамо, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, не знам ко је организовао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај, чини ми се да сте рекли трећи дан да сте отишли, четврти дан за Митровицу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Четврти дан након рањавања.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да. Кад сте рањени био је петак 18-ог, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Четврти дан значи уторак?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам дане, само датум знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да ли је претходног дана неко отишао у Митровицу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ови који су били теже рањени?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Теже, Мујић је отишао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, је ли знате ко је средио то да можете бити примљени у Митровици у болници?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, откуд би знао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ни то нисте чули. Реците ми да ли сте чули или да ли сте икад размишљали тај «Трндо» кога сте споменули да Вас је возио камионом, је ли тако.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Воркапић Милан, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Воркапић Милан да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Је, тако је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, јесте ли икад размишљали и питали некога ко га је послао и како да је он дошао да вас вози?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тај део Вас није занимао.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, па не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А, реците ми молим Вас, ја сам схватио да не знате, али кажем тај део Вас није занимао, је ли тако? Реците ми молим

Вас тог 18-ог кад сте кренули, овај, из дворишта Задруге, кроз коју капију сте изашли, је ли се сећате?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Можда је велика капија отворена била да се изађе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Неће бити. Добро.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, нисам сигуран.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците ми то кад сте цепали дрва тамо 13., рекосте 14., два дана да ли сте Ви приметили да се већ машине пале и да се иде нешто радити машинама у атар?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ипак је то радионица.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи ништа није рађено док Ви нисте се вратили из болнице, је ли тако?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па и онда не знам, јер лежао сам код куће, рањен сам био, нисам се могао кретати.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, ја питам за ово што се можете сећати.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, не знам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Питам то због овог критерија који је овде постављен за издвајање људи, овај, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли даље питања од оптужених? Изволите.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Добар дан. Оптужени Радисав Јосиповић. Да ли могу директно питања сведоку да поставим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Данас сте изјавили да су Ваши наоружани пратиоци имали намеру да вас све побију.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: На питање браниоца Здравка Крстића шта их је у томе спречило Ви сте рекли да их је спречио официр који је наишао.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Шта је он то урадио па је спречио даље страдање?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Једном сам већ рекао.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Колико сте Ви удаљени у том строју, значи Ваш положај у тренутку након експлозије, колико је удаљен од асфалтног пута? Рекли сте да сте нешто изнад средине колоне ако сам ја схватио према десном крилу.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нешто да према десном крилу сам више био од средине, па једно 30.

Опт. РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Тридесетак метара од асфалтног пута?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Опт.РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Да ли сте Ви лично чули тог официра који је наишао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесам.

Опт.РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Реците ми у ком тренутку је тај официр наишао, док је трајала пуцњава или након прекида паљбе?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Након прекида.

Опт.РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Након прекида паљбе. Само ми још једну ствар реците ако је неко имао намеру да вас побије, да ли мислите да би тај прекинуо паљбу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

Опт.РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Јер сад сте рекли да је то било, значи након прекида паљбе наишао тај официр који је евентуално спречио ваша даља страдања.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

Опт.РАДИСАВ ЈОСИПОВИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Даље да ли има? Да ли нема нико од оптужених више? Ево има Јован Димитријевић питање. Само се представите.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Како је могуће да сведок чује са 30 метара шта тај официр који је дошао, изашао из ципа прича са тим на путу?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Нису они шаптали, они су, то је, то је.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Шта, он се баш драо, драли су се?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Јесте.

Адв. СЛОБОДАН ЖИВКОВИЋ: Немам више питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите оптужени Димитријевић. У току је испитивање сведока, шта сад. Реците ми господине Герстнер да ли је по селу било неко писмено обавештење искачено негде по неким, како да се понашају грађани Ловаса, са упућеним неким претњама?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, нисам пуно кретао се по селу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Такве неке плакате да ли сте уочили или нешто?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате. Реците ми пошто Ви спомињете да је неких 17 лица погинуло на минском пољу, тужилац је овде у оптужници својој ставио 20, ја ћу Вама предати ово да погледате па да кажете да ли можете неких од ових лица да кажете да их евентуално или не знате или да нису ти који су страдали тамо на минском пољу. Пажљиво погледајте те све, па ако можете да кажете да неко од тих лица Ви не знате да сте тамо видели да је тамо и уосталом моје питање је ту на који начин Ви

сознајете ту бројку од 17 да је погинуло? Само мало станите код микрофона, код микрофона станите.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Никола Бадањак није, ја мислим да ови други да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на том списку је 20 њих, значи кад изуземо Николу Бадањка то је 19, а моје питање гласи на основу чега Ви знате да је 17 људи погинуло?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Кад смо се вратили назад речено је да је 17 погинуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: У село кад смо се вратили из Митровице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, мислим то речено, ко? Ко то каже?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Па, људи су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причало се овако.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја их нисам бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то и мене, претпостављам били сте рањени у ногу, тамо сте на пољу, нисте могли да идете да бројите, значи то сте чули Ви?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за Николу Бадањка сте сигурни да није био? Да ли сте Ви.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Ја мислим да он није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли сте Николу Бадањка видели то јутро или то вече у Задрузи да је био међу вама?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не, ако је то тај на којег ја мислим. Никола Бадањак то ми је мало непознато сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ког Ви Николу Бадањка мислите?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Мислим на Бадањка од Пере Бадањка име оца, али он није Никола, како се оно зове, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте сигурни, је ли?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: За Николу Бадањка не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, дајте ми то, реците ми да ли је неки Мато Краљевић био међу вама повређенима да је тамо вођен у Товарник, Шид? Да ли знате тог Мату Краљевића?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај човек био повређен и да ли је ишао?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Био је и рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је рањен, а неки Марин Мађаревић, да ли знате тог човека?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Како, Мађаревић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Марин Мађаревић, да ли знате? Уколико не знате.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, никакав проблем није да кажете не знам тог човека. Ја бих замолила све оптужене да устану с обзиром да је сведок се изјашњавао по замолници описивао, давао неке описе, Ви ћете се окренути да погледате у све оптужене, да ли међу овим лицима препознајете неке од оних за које спомињете тамо у Задрузи, да су нешто радили или тамо према детелини или тамо на детелини.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Позната су ми ова два, Крњајић и Љубан Деветак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових других не можете никог да препознате или?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е па што сте излазили, не нисам то мислила, него суд је ово препознавање, ја сам рекла које људе да препознаје, значи тамо ове у Задрузи и ове који су ишли до минског поља и тамо, нисам ни мислила на препознавање мештана Ловаса. Добро. Хајдете, кратко само да завршавамо.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово је доказ како истрчава окривљени без сагласности браниоца, али то нема везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то са њим после разговарајте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да, хвала Вам за интервенцију, други пут ћу ја да, али нема везе. Споменули сте овде, сведок је споменуо Јоза Миласа и да је од њега сазнао за неке догађаје око преговора, око тога да је тамо, а ми знамо ко је, бар ја знам ко је Јозо Милас, па га питам јер сва сазнања у вези тих преговора, догађаја тамо и уопште у селу тих дана је чуо од Јоза Миласа и једно потпитање где је сад Јозо Милас, да ли зна где је сада и шта ради, не би ли ишли са неким предлогом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате тих сазнања?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам. За брата му знам, за њега не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је жив човек?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Не знам, вероватно да је, не знам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ми знамо да је високи часник у полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то сад Ви.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Добро. Оппростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок не зна, а Ви Ваша сазнања задржите за себе.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: И само још ово, ево и седам, дакле рекао је да је од 1991. под терапијом, ако сам ја добро разумео, има и дијагнозу коју се хвала Богу ја не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посттравматски синдром.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Е, па не знам како, шта је. Да ли и данас је под истом терапијом или не?

Сведок ЛОВРО ГЕРСТНЕР: Пијем лекове, да, трошим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Завршили смо за данас. Хвала Вам господине Герстнер што сте дошли из Хрватске да сведочите у Србију. Обратићете се Служби за сведоке даље ако сте имали неке трошкове.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес СЕ ПРЕКИДА у 13 часова и 42 минута и биће настављен дана 24. фебруара 2009 године са почетком у 09 часова и 30 минута.

У наставку доказног поступка саслушање сведока Милана Цоњара.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА